

Úsměv je pas, který vám umožní dostat se všude tam, kam se vám zachce.

Farmer's Almanac

50 centů

TELEFONY:
(708) 749-1891
(708) 749-1898

6426 WEST
CERMAK ROAD
BERWYN, IL.
60402

(USPS 002670)

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

Czechoslovak Daily Herald

VOL. XCVIV

TUESDAY, DECEMBER 18, 1990

SECOND CLASS
POSTAGE PAID AT
BERWYN, ILLINOIS

ÚTERÝ 18. PROSINCE 1990 - Čís. 87

Východní Evropa - katastrofa v životním prostředí

John J. Metzler

Společnost národů - rok po tom co vlna politické svobody zaplavila diktátorství východního bloku, snad nejtrvalejším odkazem komunismu je znečištění. Bažina lehkovážné nedbalosti o životní prostředí bude strašit východní Evropy a Sovětský svaz nejméně celou jednu generaci.

Pošetilé elementy mezi těmi na Západě, kteří životní prostředí, často hubují na znečištěné prostředí v kapitalistickém světě a touží po domněle čistých lesích, jezerech a řekách států, kam podle nich, socialismus přinesl "zodpovědnost" a balancový vzrůst Matce zemi...

Ted', v překvapující zprávě Washingtonského ústavu pro pozorování světa, výzkumného střediska pro politiku, objevujeme, že nejen východní Evropa je hrozně znečištěná, ale že v nejméně znečištěných územích Československa je život sám ukrácen až o pět let. Proto není divu, že prezident Václav Havel řekl na začátku svého úřadu: "Zničili jsme půdu, řeky a lesy, které nám naši předkové odkázali, a dnes máme to nejhorší prostředí v celé Evropě."

Kniha "Green Revolutions: Environmental Reconstruction in Eastern Europe and the Soviet Union" (Zelené revoluce: Rekonstrukce prostředí ve východní Evropě a v Sovětském svazu) cituje truchlivou litanii bezcenné industriální politiky, která se více zajímá o produkční kvoty než o proletariát!

Pokrač. na str. 4

Jasně varování

Přehled významných novinářských zpráv, které byly zanedbány a neukázaly se ve většině amerického národního tisku

Okraj propastě.

Zvuku ječivého válečného pokřiku vyřazujícího z Bushovy administrace a z protilečících se prohlášení všech hráčů v krizi Perského zálivu, jeden hlas zní jasně a varuje před pohromou, která by postihla oblast v případě opravdové války. Ve svých poznámkách u příležitosti zahájení zasedání parlamentu své země, jordánský král Hussein řekl, že Střední východ "je na pokraji katastrofy, která může zničit naše bytí a dát budoucnost arabských národů do rukou cizáků". Poukázal na pokrytectví Západu a k jeho uplatňování nároků na udržení "mezinárodního práva", které je ignorováno v případě oloupených Palestiňanů. Dále řekl "Udržuji postoj tohoto dvojitého standardu s nejmenším ohledem na principy".

Bakerův velký převrat.

Vzdor skutečnosti, že arabské masy jsou v silné opozici proti účasti Spojených států v Zálivu a že tato země riskuje nepřátelství jedné čtvrtiny světové populace, která vyznává islám, Spotlight je šťasten, že může ohlásit velký zahraničně politický převrat našeho vynikajícího tajemníka Státního departmentu a trojstranného odborníka na všechno, Jamesa Bakera. Ten

Pokračování na str. 3

Rumuni požadují novou vládu.

Protivládni demonstranti zaplnili hlavní náměstí v Timisoara v Rumunsku. Někteří protestující řekli, že vládnoucí strana se stále přidržuje komunistických způsobů a někteří požadují "novou vládu národní jednoty" aby vedla krajinu do blízkých voleb.

Francouzský pohled na proces v Sovětském svazu

František Tomáš

V novém čísle francouzské revue Le Débat se zabývá historik francouzské revoluce Francois Furet koncem marxismu a situací v Sovětském svazu. Podle jeho soudu má zhroucení komunismu dva hlavní znaky: rychlost a skutečnost, že to nikdo nepředvídal. Což pro Fureta neznamená, že by celý proces byl už ukončen: "Sovětský svaz se dále před našimi očima rozpadává". Bankrot sovětského systému má ryze vnitřní důvody: nedošlo k agresii zevnějšku, nebylo prohrané války a ani nedošlo k revoluci u sousedů, která by přeskočila na Rusko. Ani Reaganova "válka hvězd", ani zničující válka v Afghánistánu, ba ani revoluce ve východní Evropě nevyvolaly podle Fureta změny v Sovětském svazu, nanejvýš je urychlily. "Zhroucení říše" schválili a proklamovali ti, kteří byli jejími opory a kteří z ní nejvíce profitovali... šéfové Komunistické strany Sovětského svazu. Furet poukazuje na události podzimu 1989: "Lidé povstali proti diskreditovaným a otrokářským

Pokračování na str. 2

Podobnosti

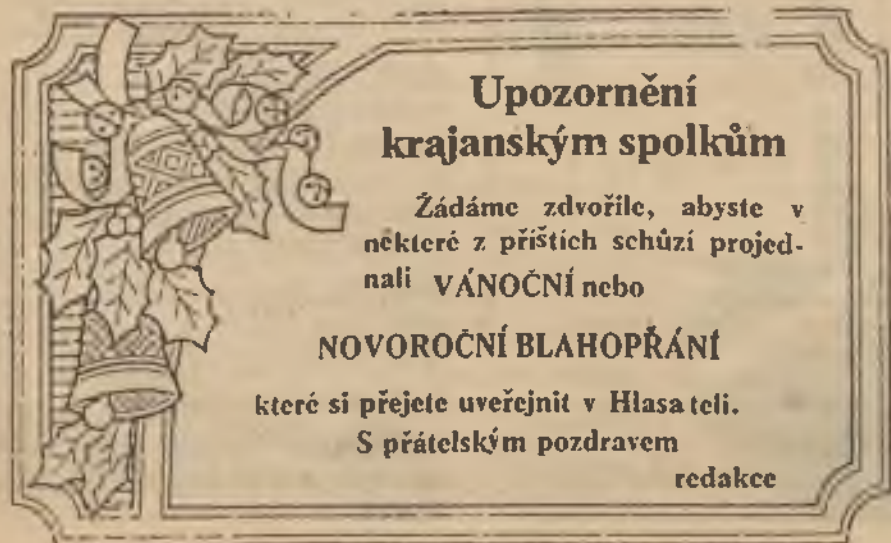
Ivan Stelcer, Trenčín.

Kurt a Alexander.

Pán prezident Havel na salzburgskom festivale povedal: "Domnienka, že možno beztréstne prekľučkovať históriu a prepísať si vlastný životopis, patrí k tradičným stredoeurópskym omylom. Ak sa niekto o to pokúša, škodí sebe i svojim spoluobčanom, pretože niet plnej slobody tam, kde nie je daný priechod plnej pravdy". Koho týmto výrokom pán prezident apostrofoval, nie je ťažké uhádnuť. Rakúsky spolkový prezident Kurt Waldheim vzápätí po prejave vyhlásil, že on svoj životopis neprepsal a židovský časopis Semit v SRN uviedol, že Waldheim bol človekom rakúskej protinemeckej odbojovej skupiny (Národná obroda dňa 27.7.1990).

Pánu Waldheimovi sa zazlieva, že ako nadporučík nemeckej brannej moci (Wehrmachtu) vedel o zločinoch a popravách, ktoré nacisti v okupovanej Juhoslávii popáchali, a že im nezabránil. Co znamenal a mohol vykonať za vojny v takej obrovskej mašinérii nacistickej brannej moci obyčajný, radový

Pokračování na straně 4

Upozornění krajanským spolkům

Žádáme zdvořile, abyste v některé z příštích schůzí projednali VÁNOČNÍ nebo

NOVOROČNÍ BLAHOPŘÁNÍ

které si přejete uveřejnit v Hlasu teli.

S přátelským pozdravem

redakce

Francouzský pohled na ...

vládám teprve když Gorbačov dal veřejnému mínění v Praze a ve východním Berlíně jasně najevo, že doby vojenské intervence jsou ty tam".

Rychlost, s jakou došlo k zhroutilí komunistického impéria, připomíná podle Fureta zhroutilí napoleonské říše na podzim roku 1812. Byl to rovněž postrevoluční útvar, který byl tehdy železnou rukou řízen z Paříže. A přece velmi rychle zmizel, ovšem trochu jiným způsobem: s pomocí války a porážky. Sovětská říše se naproti tomu sama rozpustila. Princip zranitelnosti byl sovětskému impériu vložen již do jeho kolébky. Furet považuje však toto zhroutilí za něco, co nemá v dějinách příkladu: "Zdá se, že nic pozitivního a ani užitečného z komunistického experimentu nezbylo, ani jedna myšlenka, ani jedna instituce, ani jeden zákon. Národy, které komunismus překonaly, jej zavrhuji zcela a beze zbytku čili - totálně. Jde jim o zavedení právního státu, o volby, o soukromé vlastnictví, o trh - tedy o liberální výdobytky, které Západ již dávno zná a které chtěl komunismus Rijnovou revolucí "překročit".

Podle Furetovy analýzy byla až dosud mocenským nástrojem sovětské politika-strana. Gorbačov ji oslabil a tím oslabil i své vlastní postavení. Gorbačov se nyní opírá o fragmenty veřejného mínění, intelektuály a o Západ, kterému však Furet předhazuje, že si o Gorbačovovi vytvořil "nesprávné mínění i falešný obraz". Tento obraz neodpovídá realitě, nýbrž spíše "tajným přáním" Západu, aby i v Sovětském svazu exitovaly jasné a snadno ověřitelné poměry. Gorbačov změnil pravidla hry. Sovětský svaz se stal dějištěm mimořádných improvizací historie - po desetiletích stability, kterých se mohl Západ přidržovat. Z dnešní nejistoty však Gorbačov těží - a to způsobuje, že získává i velké sympatie mezi Francouzi, kteří k němu byli až dosud mnohem skeptičtější než jiné západní národy. Je nesporné, že jen s jeho pomocí mohl být v roce 1989 zlikvidován komunismus ve střední a východní Evropě. Přesto by bylo chybou myslet si, že Gorbačov byl od roku 1985, kdy převzal moc, "tajný antikomunista". Kázal až dosud renesanci komunismu, ale jeho projekt ztroskotál na úskalích všeobecných okolností. Proto se vydal po stopách běhu dějin, ale bez politického programu. Nikdo neví, kterým směrem teď jde a on to možná ani sám neví, tvrdí Francois Furet. Gorbačov pravidelně praktikuje "útěk dopředu" a chce vždy stát na "dobré straně" všech událostí... Nepořádek v ekonomii způsobuje však nevůdcovství a anarchie aparátu. Furet cituje jednoho sovětského poslance, který Gorbačova celkem ve všem podporuje: "Tím, že se zřekl teroru, zničil také důvěru".

Ideologická lež, která zakazovala přirovnání k Západu a policejní teror, kterým byla prosazována, byly stěžejními oporami režimu. Jejich souhra, která udržovala celý systém, byla po Stalinově smrti stále méně působivější. Společnost je zničena - ale zničeny jsou i ony prvky, které by bývaly dovolily její výstavbu podle západního vzoru. Jiné možnosti však nejsou. Furet to nazývá "surrealistickými aspekty" Gorbačovovy politiky, které však mohou jen stěží přilákat většinu jeho spoluobčanů na jeho stranu. Furet: "Prezident je nahý, ale dělá jako by byl oblečen".

Ale zůstaňme ještě v Paříži. S velkým opožděním se veřejnost dověděla, že známý marxistický filosof, dlouholetý ideolog Komunistické strany Francie, profesor Paul Althusser spáchal sebevraždu. Kdyby nešlo o tak tragický případ, dalo by se říci, že A. byl marxistický filozof, který se zbláznil. Jeho křivoláká životní cesta začala u katolicismu, k němuž se jako mladý muž s velkou vehemencí hlásil. Potom propadl marxismu, za studentské revolty v roce 1968 byl jedním z duchovních otců francouzských neomarxistů, dost opožděně vstoupil do Komunistické strany, stal se jejím ideologem, ale i kacífem. Nakonec patřil mezi komunistické disidenty, kteří se museli se stranou rozejít. Všechny tyto kotrmelce a změny, spojené s naprostým krachem a odvratem od marxismu hlavně mladé francouzské generace, zřejmě působily na jeho duševní stav. Poslední léta svého života strávil v psychiatrickém léčení a v izolaci, protože před několika lety v pomnutí myslí zaškrtil vlastní manželku. Lidská tragédie na pozadí jedné ideologie...

zprávy ZE SVĚTA

MOSKVA - SSSR

KGB oznámilo, že odhalilo spiknutí, které mělo odvrátit přísun potravin ze sovětských obchodů a prohlásilo, že podává žalobu z pokusu o kriminální činnost na zodpovědné osoby. Mezitím sovětské zpravodajské prostředky oznámily, že darované potraviny ze zahraničí stále čekají na lodích, protože přístavy jsou ucpány a dále, že se hromadí na moskevských železničních stanicích v důsledku nedostatku nákladních automobilů a fidičů. Vzdor této chaotické situaci způsobené typickým nedostatkem intelligence socialistů, Moskva vydala veřejnou výzvu, ve které žádá hospodářskou pomoc z Washingtonu (Pozn. překl.: "How sweet it is!" Jak sladké je slyšet tyto zprávy pro lidi, kteří po dobu více než šedesátí let mluvili o tom, co je socialism a snažili se ukázat na demagogy, kteří tento nesmysl zakrývali z taktických a vyčkávacích důvodů humanismem a podobnými slovy, za které lze strčit i hromadné věšení lidí - jen když se udá "mravní" důvod. Vědět něco dřívě než se to stane je ovšem v "pokrokové" společnosti neodpuštělným hříchem).

Tato žádost o pomoc, kterou vznesl v Houstonu Ševardnadze, zvýšila pravděpodobnost, že Bush zruší dosavadní omezení na hospodářská opatření proti SSSR a bude se ubírat opačnou cestou pomocí SSSR. Baker předpovídá, že Bílý dům bude mít "velké porozumění" pro humanitární pomoc jako jsou potraviny a léky. Washington je nakloněný pomoci Gorbačovovi v důsledku jeho programu přestavby a jeho společenství se Spojenými státy proti Iraku v krizi v Perském zálivu. (Pozn. překl.: Pan Bush v případě své soukromé války v Zálivu jistě umí užívat politické prostituce a musí mu být pogratulováno, že si vybral Gorbačova, který zapadá do jeho kolekce politických přátel jako jsou představitelé Rudé Číny, kteří zavraždili tisíce studentů. Asi 5 tisíc jich zemřelo dne 3-4 června 1989 na náměstí Tiananmenu v Pekingu a desetitisíce jich bylo potrestáno.

Ve čtvrtek 20. prosince 1990 noviny nevyjdou a v neděli 23. prosince vydáme vánoční číslo s větším obsahem stran.

Redakce Hlasatele

Kolik jich bylo popraveno zatím nikdo neví. Proti gustu žádný dišputát). Baker a Ševardnadze otevřeli serii rozhovorů týkajících se strategických nukleárních zbraní, války v Afganistanu a vývoje na Středním východě. Situace se však zamotává čím déle tím více. Spojené státy a SSSR vysílají signály, že omezení z dodávky zbraní na Střední východ může také ovlivnit Izrael. Oba zahraniční ministři naznačili během svých porad v Houstonu, že vyklidí Irak Kuwait, Bagdad nebude označen za jediného na Středním východě, který by měl podléhat omezení ve stavbě rústu a množení nukleárních a chemických zbraní. T-eto poznámce může být rozuměno jakožto jinému znamení, že odtážení z Kuwaitu by ukončilo mezinárodní izolaci Iraku. Ovšem ve Washingtonu, kde se pan Bush sešel s izraelským ministerským předsedou Samirem, Bush ujistil Samira, že Spojené státy nebudou spojovat krizi v Zálivu s hádkou mezi Araby a Izraelem. (Pozn. překl.: Izrael můž dělat to, za co hrozí Iraku vyhlazení. Nejen že Izrael může terorizovat celý národ Palestiňanů v jeho vlastní zemi, ale může také mít nukleární zbraně, zatím co ten druhý je nesmí mít. Někdo se někde zbláznil, ale není to tento překladatel).

V probíhajících debatách mezi Spojenými státy a SSSR bylo také s nelibostí konstatováno, že Moskva podmiňovala novou vojenskou smlouvu tím, že odstraní mnoho tanků z Evropy (Pozn. překl.: Na Sibiř), než aby je zničila, jak bylo dohodnuto dle uzavřené a výše citované smlouvy. V dalším sledu událostí posledních dnů, Bush povolil Sovětskému svazu 1 bilion zahraniční pomoci, aby si mohl koupit americké potraviny. Dodatkem k záruce půjčky, prezident Bush slíbil poslat Moskvě lékařské zásoby od zákonných omezení na bližší hospodářské vztahy mezi oběma zeměmi. Bush, který oznámil všechny tyto nové kroky po schůzce se Ševardnadzem, také řekl, že Spojené státy hodlají navrhnout zvláštní vztahy mezi Moskvou a Světovou bankou a Mezinárodním měnovým fondem. Tato opatření, která utvářejí tu nejdůležitější pomoc Spojených států Sovětskému svazu od druhé světové války, jsou namířena na podepření Gorbačova režimu. (Pozn. překl.: Zde dochází k tomu, o čem jsme se tolikrát zmínili a sice, že Bush se svými dobrodinci se bojí pádu Gorbačova a toho všeho, co za ním stálo a stojí. Bojí se národního Ruska).

Czechoslovak Daily Herald
DENNÍ HLASATEL
Established 1891
6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1893
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Tuesdays, Thursdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$ 35.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$25.00	6 months \$ 55.00	\$30.00
12 months \$80.00	\$42.00	12 months \$100.00	\$52.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny členy, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vřadycky s uveřejněnými články stotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zadané články. Zadané rukopisy se nevracují. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars
3 months \$ 38.00 \$72.00
6 months \$ 70.00 \$35.00
12 months \$125.00 \$65.00

Poslouchajte Československou pùlhodinku na radiové stanici WCEV 1450 AM každou středu a čtvrtek v 8.05 večer řídí Jerry Jirák

Porazený kandidát na presidenta Stanislaw Timinski a jeho žena Graciela, jsou připraveni na odchod z Varšavy do Kanady.

VARŠAVA - POLSKO

Lech Walesa vyhrál presidentské volby v Polsku s velkým náskokem. Porazil svého protivníka Stanislaw Tymińskiho v poměru 75% k 25%. Walesovo vítězství dovršilo tak revoluci, která začala revolucí odborových organizací v roce 1980 a vedla k porážce komunistické vlády v roce 1989. Volby byly zakončeny nehezským skandálem, který vrhá podivné světlo na polskou "demokracii", či lépe řečeno na demokracii pana Walesy. Polské autority zadržely ve vazbě presidentského kandidáta Stanislaw Tymińskiho, který v nedělních volbách prohrál. Veřejný prokurátor se vyjádřil, že Tymiński, emigrant-obchodník, je vyšetřován z podezření, že se dopustil pomluv proti ministerskému předsedovi Mazowieckimu. Polské autority druhý den na to řekly, že Tymińskimu bude dovoleno odejít domů do Kanady po té, co jim dal záruku v hodnotě 100 tisíc dolarů. Tymiński slíbil, že se vrátí do Polska dne 5. ledna, aby čelil vyšetřování z pomluv, které se měly udát v době volební kampaně. (Pozn. překl.: Co kdo může čekat od elektrikáře jako je Walesa? Co kdo mohl očekávat od truhláře jako byl Gottwald či kladenský harmonikář a pobuda Zápotocký? Když mohou tito lidé dostat se na místa, kde je zapotřebí toho největšího vzdělání, které je k dispozici, proč by si nemohl elektrikář, truhlář či pobuda otevřít lékařskou ordinaci? Rozhodně by nezpůsobil větší škody a nezabil více lidí, než političtí laikové v úřadech jakéhokoliv stupně. Důkaz, že lidstvo je stále na barbarské úrovni. Slova "demokracie" je užíváno zřejmě demagogicky). Po svém zvolení Walesa se vzdal své vratké posice jakožto vůdce Solidarity a řekl této odborové organizaci, že mohou očekávat větší změny jakmile bude uveden do úřadu presidenta Polska.

VIDEN - RAKOUSKO

Těsně v patách o možnostech mírumilovného zakončení aférky v Perském zálivu, ceny oleje ostře spadly, což ovšem bude mít za výsledek zvětšení zásob zatím co

poptávka poklesne. Bushova administrace zamýšlí brzké užití železných zásob v případě vypuknutí války. Necht' se stane co se stane, nad hospodářstvím světa vyvstává přízrak, který může se stát bouří celého světa. V případě mírového uspořádání krise v Perském zálivu, Irak i Kuwait obnoví čerpání oleje dle svých přidělů, či přidělů nových. Zatím ovšem je již nadbytek oleje, neboť ostatní "cituplní a svět milující" členové OPECu se snažili ze všech svých sil, aby "svět neměl újmu" a tak více než nahradili "ztrátu" výše jmenovaných, zejména za běžné ceny, které spotřebitelé musí platit. Přebytek pohonných látek, jejichž konečné vyčerpání je v dohledu, je jedním z příznaků a strašidel myslícího člověka. V případě války může přijít nová doba třicetileté války, asi dle scenaria H.G.Wellse.

O inteligenci a vzdělání lidí, kteří o nás rozhodují svědčí tyto zprávy (James Tanner, Wall Street Journal z 10. prosince): "...Zatím co olej v ceně 10 dolarů za sud je extrémním případem, většina znalců souhlasí, že výrobci petroleje budou se muset asi spokojit po dobu několika měsíců po ukončení krise s cenou asi 15 dolarů za sud. To není pouze pokles o 35/45% z dnešních cen, ale je to další extrém od ceny 40 dolarů za sud, za kterou výrobci okrádali svět ještě před několika týdny. Cena (\$15) jest také asi o 25% menší, než byla před vypuknutím nepřátelství v srpnu. Mimoto mnoho odborníků má za to, že kdyby se dostavil dramatický pokles cen, mohlo by to být až někdy koncem příštího roku, než se ceny vrátí k výši, na které se nacházely v době před invasí Kuwaitu, t.j. ve výši asi 20 dolarů za sud..." (Pozn. překl.: Tak či onak sny texaských olejářů o sudu oleje za 27 dolarů se začínají rozptylovat. A s nimi i kavlar k přesnědávce a vození se v Rolls Royce. Jak se říká: "Nice try, George and James". Stálo to vše zato, aby se z vás staly politické mrtvovy a abyste ponížili republikánskou stranu? Ovšem i výdělků texaských, včera zbankrotěných milionářů, od srpna t.r. postavily je

sám přesvědčil tři africké ministry zahraničních věcí - Tesfaye Dinka z Habeše, Simeona Akeho z Pobřeží slonové kosti a Kalimbu Wakatana ze Zairu - aby podporovali vojenskou armádní výstavbu Spojených států. Ovšemže pan Baker zatím ještě nesdělil americkému daňovému poplatníkovi, kolik ten jeho diplomatický mistrovský manévr ho bude stát. Čtenáři si jistě vzpomenou, že v případě vlažné, ne-li přímo studené podpory Egypta, daňoví poplatníci museli mu odpustit dluh sedmi bilionů dolarů. (Pozn. překl.: Egypt dostává každým rokem od Spojených států t.zv. zahraniční "pomoc", která obnášela za minulé roční období 3 biliony a 480 milionů dolarů jen za to, že ponechají Israel na pokoji. Egypt je tedy drahá prostitutka angažovaná vládou Spojených států a financovaná již opravdu unavenými daňovými poplatníky. Jinými slovy za pilulku v ceně výše než deset milionů dolarů "demokratický" vůdce Egypta president Hosni Mubarak je zřejmě ochoten riskovat své zdraví).

Více "demokracie".

Vzdor neústupné žádosti presidenta Bushe, že Saddam Hussein musí v Kuwaitu znovunastolit rodinu Sabah k moci, exilovaní Kuwait'ané si nejsou s tímto požadavkem tak jisti. Na schůzce prominentních exulantů v Londýně byla na pořadu napnutá debata, zda Kuwait'ané si přejí, aby bývalá vládnoucí rodina byla znovunastolena k moci.

Saudové uhodili na bohatství.

Mysleli jste si, že Saudští jsou již bohatí? Omyl! Přídavkem k moři oleje byla v jižní části království objevena hora zlata. Potrvá to asi delší dobu než se vysvětlí nenadálé nutkání o nezbytnosti ochrany Saudů v prsou Trojstranné komise a rozložení více než 400 tisíc amerických vojáků v Saudské Arábii.

Osobní...od vydavatele.

"Nový světový řád" prohlašovaný presidentem Bushem při každé příležitosti, začíná nabývat před našima očima svou formu. A Bush dělá co může, jen aby ji vytvořil. Jeho chování se v Perském zálivu přímo křiklavě přiči ústavě. Zdá se, že je rozhodnut se chovat tak, jakoby tento dokument byl již mrtvým kusem papíru a jeho "nový světový řád" nadřazeným všemu ostatnímu.

Nikde toto jeho jednání není zřejmější než v jeho odmítnutí, aby pro výstavbu armády Spojených států v Zálivu si vyhledal schválení kongresu. Ústava nařizuje (článek I, sekce 8), že pouze kongres má moc vyhlásit válku, ale ve svém posledním manevrování Bush řekl, že počká na hlasování v OSN, které má autorisovat užití síly proti Iraku, dříve tedy, než dokonce vezme v úvahu vyžádat si od kongresu jeho názor. Bush řekl, že hlasování v OSN "zaostří případ pro kongres" a pak, v každém případě, "nebude-li OSN jednat jak očekával, nebude pravé doba k manevrování s kongresem". Dokonce žalostně ubohý pokus kongresu v udržení presidenta na uzdě a o prosazení své ústavní autority, byl zmařen Bushovou administrací, která zanedbala zajistit příslušné činitele, povolání kongresem, aby svědčili při slyšeních o tomto problému. Vůdcové jeho vlastní strany naléhají na Bushe, aby svolal kongres zpět k zasedání, ale on je stále jen ignoruje. Zatím demokratičtí vůdcové v obou komorách, zejména vůdce senátní většiny George Mitchell (dem. z Main) a mluvčí domu Tom Foley (dem. z Wash.), odmítli užití své vlastní moci, aby zavolali zpět kongres do zasedání. Zdá se, že kongres je ochoten sedět na svých vlastních rukou, vyhnout se své povinnosti k lidu a nenechat dělat Bushe přesně co si přeje.

Skutečnost, že Bush se radí se Spojenými Národy, než by se více ústavně myslící presidenti mohli radit s kongresem, je jen dalším důkazem, že nový světový řád není opravdu ničím jiným, než světovým monopolem velkých obchodních zájmů a mezinárodních financierů, před kterými Spotlight varoval již po několika roků. (pozn. překl.: A tak i Hlasatel).

Tato zbytečná a drahá válka, která se formuje na Středním Východě je přesným příkladem co tento nový světový řád přinese: krveprolití na velké škále, nevypověditelné utrpení a ubohost a tučné zisky pro ty, kteří tradičně získávali jen z války a z vykořisťování druhých.

Vy platíte účet.

Kongresní zpáva ujišťuje, že ministerstvo zemědělství a zahraničí Spojených států schválily v letech mezi 1983 a 1990 vyvozní úvěr do Iranu v hodnotě 5 bilionů dolarů zaručených penězi daňových poplatníků vzdor pochybám, že tato půjčka může zůstat nezaplacena. Hlavní účetní kancelář (The General Accounting Office) usoudila, že Spojené státy si přejí vybudovat s Iranem poměr i ve dnech, které vedly k invasi ke Kuwaitu. Přání vyvážilo obavy. Irak již promeškal lhůtu na půjčku v hodnotě 2 bilionů dolarů zaručených penězi daňových poplatníků (Spotlight, 26. listopadu) a nemá v úmyslu zaplatit ani její větší podíl. A tak daňoví poplatníci jsou zodpovědni za účet způsobený "státnickým uměním" Státního departmentu.

Přel.:J.M. (Spotlight, dne 3. prosince, str.č.2)

opět na nohy. Nebylo by dobře, kdyby v této sféře začal kongres nějaké vyšetřování. Je cosi shnilého ve státě dánském).

PAŘÍŽ - FRANCIE

Francie a Německo navrhly plán na

široce založenou politickou a obrannou činnost Evropského Společenství a na změnu forem jeho institucí, které velmi pravděpodobně se stanou jádrem budoucí evropské politické unie.

nadporučík? Vobec niž. Keby sa bol pán Waldheim nechal sám zmasakrovať, čo by dokázal? Nič! Ku cti pána Waldheima je aj skutočnosť, že bol dlhé roky generálnym tajomníkom OSN a svoju funkciu vykonával veľmi zodpovedne. Nezamýšľam ale brániť pána Waldheima, chcem len, aby sa pred cudzím prahom nezametalo skor, ako máme pred vlastným prahom čisto. A máme? Máme u nás na najdôležitejších vládnych miestach ľudí s čistou, bezúhonnou minulosťou?

Prosím pána prezidenta, aby sa pozrel okolo seba a poukázal len na jeden prípad. Koho navrhol, aby stál po jeho boku, keď sa uchádzal o priazeň Slovákov pred prezidentskou voľbou? Pána doktora sociálnych vied Alexandra Dubčeka v rokoch totalitnej komunistickej strany súdruha, prvého tajomníka KSS (1962-1968) a prvého tajomníka KSC (1968-1969). Pán RSDr. Dubček začínal svoju závažnú kariéru v roku 1949, teda v čase, keď sa u nás ujala nekontrolovateľnej moci komunistická strana. Keď sa hromadne zatýkalo, popravovalo (vyše 170 ľudí), medzi nimi i žena, dr. Milada Horáková, dr. Vlado Clementis atď.. keď sa likvidovali kláštory, živnosti, prevádzala sa násilná kolektivizácia, vylučovalo sa zo škôl, keď sa rúcali sochy Štefánika, keď nebolo takmer vrstvy obyvateľstva, ktorá by nebola nejakým postihnutá, vrátane komunistov, a to i jej najvyšších predstaviteľov, keď štátnym súdom v rokoch 1948-1952 bolo odsúdených 27 000 ľudí, obecným súdom v rokoch 1953-1967 70 000 ľudí, odsúdených alebo internovaných bolo 15 000 roľníkov, remeselníkov a maloobchodníkov bolo takto postihnutých 15 000. Spolu 147 147 000 ľudí. V pracovných táboroch bolo 186 000 ľudí, v technických prácach (PTP) 118 683 ľudí. V rokoch 1948-1967 bolo zatknutých spolu 1 120 387 osôb, v tomto čase zomrelo 15 726 väzňov. A vtedy pán doktor Dubček neustále stúpil na straníckom rebríčku: Od r. 1949 do r. 1951 bol taj. a ved. taj. KSS v Trenčíne, 1951-1952 - vedúci odboru UV KSS. 1952-1953 zást. ved. taj. UV NF, 1953-1955 vedúci taj. KV KSS v Banskej Bystrici, v rokoch 1955-1958 študoval na Vysokej škole politickej pri UV KSSZ v Moskve, kde dosiahol doktorát sociálnych vied. Od roku 1962 - vedúci taj. KV KSS v Bratislave, od roku 1963 kandidát UV KSS, od roku 1963 člen UV KSS, 1968 UV KCS, v rokoch 1958-1960 kandidát predsedníctva UV KSS, 1960-1962 tajomník a člen sekretariátu UV KSC, 1962 člen Predsedníctva UV KSC a UV KSS, 1962-1968 prvý tajomník UV KSS, 1968-1969 prvý tajomník UV KSC. V rokoch 1951-1955 a v rokoch 1960-1970 poslancom NZ, 1964-1970 poslancom SNR, 1963-1968 predsedom UV NF, 1968-1969 predsedom UV NF CSSR, 1968-1969 člen výkonného výboru Predsedníctva UV KSC.

Vtedy pán dr. Dubček nemohol zabrániť represáliám, ktoré sa na každom úseku života sprevádzali. On, po Antonínovi Novotnom najvyššia osobnosť v štáte, ale obyčajný nadporučík armády to mohol urobiť?! Kde je tu logika?

Po okupácii ČSR vojskami varšavskej zmluvy v Moskve spolu s prezidentom gen. Svobodom podpísali protokoly o okupácii republiky (dr. Krieger to odmietol urobiť). Prečo to podpísal? Dr. Tiso a vláda Slovenskej republiky v januári 1945 odmietla pripojenie Slovenska k Sovietskemu zväzu a stálo ich to životy. Aj po okupácii ČSSR v roku 1970 ako veľvyslanec v Turecku mal pán dr. Dubček vrelý vzťah k brežnevovskému Sovietskemu zväzu, čo prejavil tým, že jeho prvá nástupná audiencia sa neuskutočnila u prezidenta Turecka, ale u sovietskeho veľvyslanca v Turecku, s ktorým udržiaval čulú a vrelú styky. Na audiencii u pápeža, keď pán dr. Dubček bozkával pastiersky prsteň, sa vyznával, že jeho otec bol katolík, len matka evanjelička, a že on bol vždy tolerantný k viere. Prečo to nedokázal, keď v roku 1950 likvidovali v Trenčíne reholu piaristov a dominikánov, aby tomu zabránili? Prečo nezakročil proti likvidácii sochy generála Štefánika, keď bol v rokoch 1953-1955 v Banskej Bystrici prvým tajomníkom krajského výboru KSS?

Vtedy pán dr. Dubček velebil socializmus, sľuboval ľuďom raj na zemi, za éry komunizmu sľuboval vernosť Sovietskemu zväzu na večné časy a nikdy inak. Pritom, keď cestoval po kapitalistických štátoch, musel vidieť sú priamo priepastné rozdiely v životnej úrovni tam a u nás. Keď naši občania dnes cestujú do cudziny, vidia akí sme dnes žobráci, keď si v porazenom, rozbombardovanom západnom Nemecku za týždennú mzdu sotva môžu dovoliť v reštaurácii objednať poriadny obed.

Od roku 1948 do roku 1968 bol dr. Dubček za totalitný komunizmus, po roku 1968 za socializmus s tzv. ľudskou tvárou s vedúcou úlohou KDC, čo potvrdil, aj pri udeľovaní doktorátu bolonskej univerzity - doktorátu sociálnych vied, keď vyhlásil, že sa cíti komunistom a že je za socializmus s ľudskou tvárou a

vedúcou úlohou KSČ. A teraz je za pluralitnú demokraciu!

Čiže, pán dr. Dubček je vždy za to, čo je v móde a kde sa môže uplatniť a realizovať Otázkou už len je, čím by zas bol, keby sa karta obrátila a zahŕňajúci kapitalizmus s pluralitnou demokraciou by u nás stroskotal?!
Ze slovenského tisku

Východní Evropa...

Vskutku, polovina zásob vody v Československu a 18% v SSSR neuspokojujú zdravotní standart. Jedna tretina řek a jezer bývalého Východního Německa je biologicky mrtvá. 65% říční vody Polska se nehodí ani pro použití v průmyslu!

French plše: "Vedlejší produkty průmyslu, které nejsou pumpovány do vzduchu mají tendenci být vhozeny do vodních těles v množství téměř nepředstavitelném na Západě, Chemický závod Buna v Halle ve Východním Německu vypouští tolik rtuti za den jako podobný závod v západním Německu vypustí za celý rok".

Kromě průmyslového odpadu, který znečišťuje zásoby pitné vody, znečišťování vzduchu způsobuje vzrůstající problém, který nezná státních hranic. "Kombinace závislosti na uhlí, nedostatek kontrol znečišťování a neefektivnost energie "plše French, "měla za výsledek úroveň kyslíčnicku sifitického ve východní Evropě, které jsou mezi nejvyššími na světě". Používání lignitu - měkkého hnědého uhlí, s obsahem nízké energie je hlavní příčinou.

"Nesmírný důraz na rychlou industrialisaci, oslavovaný na komunistických propagandistických plakátech si vyžádal těžkých obětí. Znečištění vzduchu a vody připomínají padesátá a šedesátá léta na západě dříve než přišlo hnutí pro péči o životní prostředí", dodává autor. Vyčištění venkova není žádný luxus. Zpráva uvádí: "Ekonomové odhadují, že degradace prostředí stojí Polsko 10 až 20% GNP každoročně, (hrubého národního produktu a Československo 5 až 7%".

Podle Ústavu pro ekologický ekonomický výzkum v Německu, zvednutí konservačních měřítek východních oblastí na úroveň Západu bude stát 250 až 300 bilionů dolarů za příštích deset let. V Polsku by to mohlo stát 20 bilionů dolarů. Svobodný trh nabízí příležitosti a ukrytá nebezpečí. Technologie nikdy nebude čistší a výkonnější, pokud se týče energie. Bude mít za následek propouštění pracujících v stejně již zeslabeném hospodářství. Zároveň západní firmy, zvláště americké, kanadské a německé mají tržní náskok a mohou prodávat technologii k čištění prostředí východním Evropanům.

Spojené státy poskytly Maďarsku a Polsku pomoc k vyčištění prostředí v částce 40-ti milionů dolarů, zatímco Německo poskytuje 120 milionů dolarů Polsku. UNEP - United Nations Environmental Program (Program Společnosti národů pro vyčištění ovzduší podobně vyvine zvláštní úsilí)

Uvážíme-li povahu znečištění - plynoucího v řekách nebo vznášejícího se ve vzduchu, daleko od svého zdroje - které nezná hranic - zdá se, že žádná investice do zdraví světa by neměla být příliš velká.
Přel.:mmj

Vánoce se blíží

a proto navštivte náš obchod pro vhodné dárky jako:

křišťálové sklo, keramiku, granáty, šátky na hlavu, kapesníky, panenky v krojích a různé jiné zboží z Evropy. Z Československa máme skleněné vánoční ozdoby na stromky, čokoládové ozdoby na stromky, čokoládové kolečky, bonboniery, salony a vánoční oplatky.

NOVÉ ZBOŽÍ

Betlémy, miniaturní kolotoče z hracím strojkem, skleněné koule s miniaturními figurkami ve sněhové vánici. "Sweet shirts" a "T-shirts" s československým odznakem.

BUDETE PÉČT CUKROVÍ?

Máme různé formičky, mílnky na mák, struhadla na ořechy a kuchyňské kořeni. Na "kubu" hlíčky a krupky.

ČESKE KNIHY

Pro dospělé a děti k výběru. České a slovenské koledy na rekordech a kazetách a jiné různé písně. Nástěnné kalendáře z Československa na rok 1991. Každý měsíc má jiný obrázek a máme tři druhy, dva s obrázky měst a třetí s interiéry zámků. Blahopřejné lístky: české, slovenské, anglické, polské, německé, italské a jiné.

Přijďte, rádi Vás obsloužíme!

F. PANCNER, INC.
6514 W.Cermak Road, Berwyn, IL.
(708) 484-3459
Zástupce Tuzexu

Obchodní hodiny:

Denně od 9.30 ráno do 6.00 večer, v sobotu od 9.00 ráno do 6.00 večer v neděli zavřeno

First National Bank of Cicero

The Foundation of a Solid Community.

CALL ON US! 780-5000

Serving Our Community
Since 1921

- 24 Hour Cash Station®
- Two Locations
- Free Parking • Drive-Up Banking
- Complete Trust Services Available

A PINNACLE BANK

6000 West Cermak Road, 2500 South Cicero Avenue.
Cicero, Illinois 60650, Phone 780-5000, Member FDIC

Měkota - rfe

Hledání, něčeho co už není, patří pravděpodobně příslušníkům řekněme odrostlejší generace. Tak např. už před lety se ztratilo Balzacovo břicho Paříže Hales, tedy pařížská tržnice, překupní haly, postavené konstrukční technikou Eiffelovy věže. Zmizely a život, který v nich každou noc pulsoval právě tak jako v okolních ulicích, se přestěhoval daleko za francouzské hlavní město. Zůstalo jen prostranství podvrtné garážemi a tunely pro osobní dopravu, velké nákupní středisko piné butik a nový park, kde před starým kostelem Svatého Eustacha visí ve špagátech ve vzduchu obrovská velryba. Je z plastiku a ne k jídlu. Výstraha obránců přírody a zvířat, kteří chrání tento druh před vyhlazením. Mladé generaci se to všechno líbí už proto že v nové pěkné zahradě přímo uprostřed města je plno pohodlných laviček a jiných atrakcí. Nic jiného si už tak jako tak nedovedou představit. Ani to, že v těchto místech bylo hodně odborných i příležitostných možností k vydělání peněz a že tam také až do úsvitu družně spolu poplželi i hodovali příslušníci všech společenských tříd. Představa, jak veliký se v pařížských halách dělá obrat, je jen těžko k pochopení. Na vysvětlenou jen tolik. Když třeba rybář uloví u břehů Středozemního moře nedaleko přístavu Set hromadu ryb, doveze je do Paříže, kde si je od něho koupí zase obchodník třeba z Avignonu. To je trochu zajíždka, ale taková byla a je až dodnes Napoleonova centralizace. Konec konců nefunguje špatně. K dostání je vše a to nejen v Paříži, ale po celé Francii. Je tomu už 20 let co Baltardovy železné pavilony ztratily své nájemníky a břicho Paříže se octlo pár desítek metrů od přistávacích ploch letiště Orly, v městečku Rungis. Tohle velké stěhování neznamenal jen změnu nočního života v Paříži, ale přineslo změnu ve styku francouzského života. Přestěhování potravinářských velkoobchodů mělo za následek i novou tvorbu cen. Ta se už nedohaduje u pultu ale většinou v 1.patře tržnice pomocí počítačů, které po celých 24 hodin denně vypovídají fakta o nabídce a poptávce. Tržnice v Rungis se probouzí 7 dnů v týdnu ve 3 hodiny ráno rybím velkoobchodem. Ve 4 přicházejí řezníci a v 5 začíná žít celých 220 hektarů tržního areálu, protože otevřely velkoobchody s ovocem a zeleninou a stovky nákladních aut přivážely celou noc jak exotické ovoce z přístavů, tak i zeleninu z pařížských předměstí, která se od 5 ráno rozprodává a rozváží do celé Francie. Jak to vlastně v R...vypadá? Je tam 389 velkoobchodníků a ročně se tam prodá potravin za 45 miliard franků, což představuje 2,5 tun masa, ovoce a zeleniny, kterou tam dovezlo 700 tisíc nákladních aut. V Rungis pracuje 18 tisíc lidí a nakupuje tam 25 tisíc maloobchodníků z celé Francie. Ale nebyla by to Francie, kdyby se tam jen prodávalo a kupovalo a přitom nehodovalo. A tak také se do nového břicha Paříže do Rungis v nočních hodinách jezdí za jídlom. Jsou tam výtečné restaurace, bistra a braserie a dá se tam dostat i městskou dopravou. Vaří výborně, je tam k dostání vše z celého světa, co hrdlo ráčí a je to zaručeně čerstvé.

A ještě bych rád něco pověděl o Paříži a o jídlu, i když tak trochu z jiného konce. Víc o tom, kde se hoduje než o tom, co. I když bez příkladů se neobejdu. Co jednoho udiví, obzvláště když pochází ze střední Evropy, že právě tak, jako mnoho jiných věcí i jídlo se z větší části odehrává na veřejnosti, když už ne přímo na ulici. Většina obchodů, když má otevřeno, tak dokofán a navíc se stánkem hned u vozovky. V kavárnách a restauracích se jí a pije přímo u stolečků, postavených na chodníku a činí tak nejen domorodci, ale, co je spodivem, i cizinci. Viděl jsem dvě početné americké rodiny, které seděly na náměstí Opery ve světoznámém Café de la Paix a jedly langusty. Bez ohledu na to, co tato lahůdka na tomto nevšedním místě stála, překvapilo mě, že jim nevadily ani stovky kolemjdoucích, kteří do nich div nevrážely, ani tucty popojíždějících osobních aut a automobilů, jen o dva metry dál. Jejich hluk a kouř z výfuků tuto sedánku jistě nezlepšovaly. Ale nejsou to jen zámožní turisté, ale právě tak i nefrancouzští a nelatinští Evropané, kteří se chovají

podobně, i když doma by něco podobného považovali za zcela nepřijatelné. Paříž zřejmě nutí k dobrovolné toleranci, která je v tomto městě světel nakažlivá. Má to pochopitelně i jiné důvody. Jedním z nich je za prvé být viděn. To platí v prvé řadě pro Pařížany samotné. Pro návštěvníky se tento bod dá využít jen na fotografii. Za druhé, že v takovémto parádním místě je na co se koukat. Těsně před vašimi očima promenuje celý svět a lepší podívanou nevidíte ani v biografech. I to je pochopitelně započítáno v ceně. A tak by se pařížské kavárny, bistra, braserie a restauranty daly rozdělit do tří základních kategorií. Na místa, kam se chodí za minulostí, na ty, kam se chodí v širším slova smyslu za kariérou a na podniky, kam jdete za zábavou. Stačí si zajet metrem na stanici Saint Germain des Prés a když vyjdete na úroveň ulice, najdete všechny tři typy skoro vedle sebe, jako na dlani. V kavárně U dvou magotů, sedával svého času literární svět, včetně s Jean-Paul Sartrem. Do toho lokálu plyšových laviček a stoliček se chodí za minulostí. Sedět jednou tam, kde sedávali slavní spisovatelé, kteří o tom také zanechali ve svých románech nejednu vzpomínku, je už zážitek sám pro sebe. Hned přes ulici, tedy přes Bulvar Saint Germain je braserie Lipp. Tedy pivnice a restaurace U Lippů. Tam chodí politický svět. A podle toho, kde vás číšníci usadí, ke kterému stolku, poznají zasvěcení, jak důležitého člověka mají před sebou. Pro cizince je vyhrazena jen postranní místnost. K tomu třetímu místu setkání musíte zase šikmo zpět, přímo ke kostelu Saint Germain de Pres. Je to martinická rumerie, kde se schází lidé, aby si popovídali s přáteli anebo s takovými, kteří by se jimi mohli stát. Tam je každý už jen veličinou sám pro sebe. A záleží jen a jen na něm, jaký dojem na toho druhého udělá.

Z tiskových zpráv

WASHINGTON · D.C.

Po odjezdu "rukojmích" Spojené státy načrtly plány pro mír v Perském zálivu. Dle washingtonského diplomatického návrhu, Irak musí napřed vyklidit Kuwait a obnovit jeho vládu, zatím co Spojené státy dají Bagdadu záruku, že americké branné síly nezaútočí na Irak. Pak bude Irak moci začít diskutovat své stížnosti s Kuwaitem. (Pozn. překl.: Zde poprvé se vyskytuje zmínka, že Irak "by mohl mít nějaké stížnosti". O porušování kvot a cen dle smlouvy OPECu Kuwaitem jsme psali ihned při začátku krize). Zatím v Bagdadu asi 175 Američanů bylo mezi 325 "rukojmími", kteří odletěli včera. Dalších asi 750 Američanů, kteří se nacházejí v Iraku a Kuwaitu má být evakuováno. (Pozn. překl.: Tito "rukojmí" jsou buď největším podvodem či ignorací americké administrace, amerického tisku a důkazem, že Arabové nejsou schopni se bránit, že jejich logika je naprosto jiná - důvody obsažení Kuwaitu - a že myslí zcela odlišně od lidí Západní, t.j. křesťanské civilizace. O věci přineseme dokumentární komentář).

Při jiné příležitosti Baker poznamenal, že jestliže Saddam Hussein nesouhlasí s proponovanou schůzkou na 3. ledna, pak iracký vůdce nemá v úmyslu odvrátit válku.

Jeden z washingtonských představitelů se vyjádřil, že Pentagon poslal do Perského zálivu méně než polovinu lékařů a nemocničních postelí než byla očekávaná potřeba v případě pozemní války. Dle úsudku některých kritiků nemocniční zásoby jsou nedostačující v případě, že vypukne válka.

NEW YORK · N.Y.

(Pozn. red.: Nejcitlivější dobou pro velké obchodníky v drobném, jako je Sears, Montgomery, Penny, Macy a pod. byla a je doba vánoční. Nejen svým objemem, ale bývá také soudcem, zda tržní politika a hlavně výzkum takřka celého roku byly založeny na pravdivých premisách).

Ze všech měst Spojených států je hlášeno, že obchodníci v drobném ostře snížili ceny oděvů, domácích zařízení a hraček v zoufalém závodu, jehož hlavní cenou je získání zákazníků, což v tak bezúspěšné sezoně jako je letošní je velkým úkolem.

Navštivte svobodné

ČESKOSLOVENSKO 1990

Nyní bez víza a povinné výměny.

Každý měsíc máme 3 skupinové odlety do Prahy a Bratislavy za nejnižší ceny na rezervovaná data. Zavolejte o podrobnosti!
Levné ceny do dalších evropských měst.

FRANKFURT \$ 515,-

MNICHOV \$ 587,-

ZURICH \$ 629,-

PAŘÍŽ \$ 630,-

VÍDEŇ speciál * 515,- non-stop

VARŠAVA speciál \$ 889.00, děti do 17 let jen 499.00

Pronajmutí aut v Evropě za velmi výhodné ceny.
Návštěvy z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě na jakoukoliv dobu pobytu.

WEBER TRAVEL AGENCY

6805 W. Čermák Road, Berwyn, IL. 60402
TEL. (708) 749-1333

Oznámení úmrtí

Oznamujeme všem přátelům a známým smutnou zprávu, že zemřela naše drahá maminka, tchyně, babička, prababička a teta, paní

Marie Viček rozená Šmergl

vdova po zemř. Frank, obydlí La Grange Park III. Narodena byla 14. listopadu 1896 v Československu. Zemřela v sobotu 8. prosince 1990. Pohřeb drahé zesnulé se konal v úterý 11. prosince 1990 dopoledne z Westchester pohřebního ústavu za vedení Louise R.Zefrana, 10501 W.Cermak Rd. na hřbitov Woodlawn.

V zámurku zde zůstávají:

Mary (zemř. Leonard) Hughes, Dearborn, Mi, dcera a Frank (Bertha) Viček, syn, šest vnoučat, 5 pravnoučat, mnoho neteří a synovců.

ING. F. VICENÍK:

ZVĚRSTVA RUDÝCH VE ŠPANĚLSKU

Pokračování z minulého čísla

Další ošetřovatelky, když tu hrůzu spatřily, utíkaly bez rozmyslu zpět do poschodí a za nimi rudí milicionáři. Každá dopadená ošetřovatelka i děti, které se chtěly zachránit, byly bestiálním způsobem zavražděny. Které zůstaly a nevěděly si jiné pomoci, skákaly s dětmi s okna. Jest-li se nezabily, byly zabity rudými milicionáři. Některé děti ukryly se ve skříních nebo pod lůžky a myslely, že se snad tak zachrání.

V jednom pokoji v dolním patře, kde byly železné dveře a v oknech mříže, zachránilo se šestnáct dětí a tři ošetřovatelky. Dveře zavřely a myslely, že v tomto pokoji jsou uchráněny.

Rudé bestie však přinesly do chodby kádě benzínu, vylily benzin na zem a košťaty vmetly do pokoje, ve kterém byly děti a ošetřovatelky. Z druhých kádí nosily benzin ve vědrech do vyšších poschodí. Pak zapálily hadry a vhodily do zavřeného pokoje a několik zapálených hadrů též do prvního poschodí. Za několik vteřin hořela celá nemocnice, sirotčinec a v nich hořely živé děti a ošetřovatelky, které nebyly zavražděny.

Takový byl teror v Malaze. 200 chrámů (jsou to všechny, které v Malaze byly) bylo zničeno a vypleněno, všichni kněží a řeholníci zavražděni. Ani jediný kněz a řeholník z provincie nezůstal na živu. Ve druhých městech byl též teror. Nezůstal ani jediný kostel, ani jeden kněz.

TEROR V TOLEDU.

Před pádem Toleda vyvezli 80 zatčených kněží na dvou továrních autech. Ježto most byl pumou s letadla rozbit a auta se nemohla přes něj dostat, rozhodli rudí, že jednoduše s kněžimi skončí. Přistoupili k nejhroznějšímu tyranství. Všechny 80 živých kněží přivázali k autům, benzinem polili a zapálili. Tak skončily nešťastné oběti.

Poslední vlak, který odjížděl z Toleda s vězni, nemohl odejet proto, že železniční most byl zničen. Aby se zatčení nemohli dostat k Francově armádě, byli všichni strojními puškami postřeleni, někteří byli raněni lehce, jiní těžce. Celý vlak byl po té spálen a nešťastní ranění shořeli a bylo jich 1200.

V Toledu reprezentovala »demokratickou Španělskou vládu« Sára Sapočnicková. V toledské nemocnici bylo dospělých osob přes 300 a dětí 150. Poněvadž národní armáda byla vzdálena od Toleda 3 km, předsedkyně revolučního tribunálu, Sára Sapočnicková, rozhodla zastřelit těch 300 osob, aby jich generál Franco po uzdravení nepoužil ve svých službách. 150 dětí rozkázala odvézt do »bezpečného« Španělska, prý proto, že rudé Španělsko bude potřebovat dobré pracovníky a těmi prý budou ty malé děti. Dají se vychovat v duchu »komunistickém«, třebaže pocházejí z rodin fašistických. Tak děti, bez ohledu na to, že byly nemocné a měly horečky, byly strženy s lůžek, obléknuty a čekaly na auto, které je mělo odvézt. Bohužel, ani jedno nedojelo. Byl už nejvyšší čas, aby rudí hodnostáři z Toleda zmizeli, neboť každou hodinu mohli přijít »fašisté«.

Armáda generalisima Franca postoupila už do předměstí Toleda, v městě byla velká panika, rudí prchají, auta nemohla vyvézt děti z nemocnice. Proto Sapočnicková rozhodla, že děti nesmějí být ponechány generálu Francovi, aby z nich nebyli fašisté a »demokracie rudého Španělska v první řadě pečuje o děti.« Sára dala rozkaz zastřelit všechny děti.

Děti byly vyzvány, aby se vrátily do svých pokojů a tam že dostanou snídaní. Poněvadž byly bez snídaně, těšily se hladově děti na jídlo. Každé z nich chtělo, aby dostalo první, mají hlad, ale nikdo nic nenesl. Děti čekají.

Najednou přijdou kati! Děti se radují, ale nevidí snídaně. Divají se na ty lidi svými dobrými očima. Neznají, co jsou komunisti, smějí se na ně a ptají se, kdy dostanou snídaní, kdy pojedou jak daleko pojedou? Dveře se otevřely, vpadla Sapočnicková s revolverem v ruce a vykřikla: »Nenecháme děti fašistům, nechť se Franco těší mrtvolami.«

Děti nerozumějí, nevidí v této ženě svou smrt! Některé k ní přiběhly a ptají se, kdy už dostanou snídaní a kdy pojedou? Dostaly odpověď: »Pryč ode mě, stát uprostřed a ani se nehnout s místa!« Děti uposlechy, stojí ve středu a nevědí proč? Čekají. Nejedno se i zasměje...

Slyší křik! Ani jedno nesmí zůstat živé! Zastřelit! Ihned! Neboť Franco je za zády. Starší děti už porozuměly všemu, neboť ony viděly smrt! Nastal chromný křik a pláč, dětský hysterický pláč. Padají na kolena, některé líbají katům nohy, prosí o milost, o život. Jiné volají své matky, aby je zachránily. Rvou si vlasy, křičí, vzývají Boha. Volají své matky — »Maminko, maminko, chraň, vysvobod', maminko, maminko...!«

Výstřely přervaly symfonii dětské tragédie. Dětská srdce přestala bít, jejich mladý život byl přerván. Dnes v neznámých hro-

bech odpočívají malí hrdinové Španělska, oběti zvířecího komunismu.

Tak volalo i moje nešťastné dítě, když ho vzali rudí katani. Také volalo: »Maminko, osvobod' mě!« neboť vidělo smrt. Matka nemohla pomoci, nemohla mu zachránit život. Dítě bylo vyhozeno oknem se čtvrtého poschodí, srdce matky nenechalo odejít svému dítěti samotnému v daleký svět. Srdce matky, které tak ohromně milovalo své dítě, přestalo bít v okamžiku, kdy přestalo bít srdečko dítěte.

Ve většině případů, před ústupem rudé armády, všichni zatčení a nevinní lidé bez ohledu na to, kolik jich tam bylo, byli v poslední hodině zavražděni. Takové pustošení, takovou hrůzu a tak úžasnou smrt nechávali rudí po sobě. Tak v katolickém Španělsku, které ovládli rudí, nenajdete ani kostela, ani kněze, nekonají se bohoslužby a proto lid tím více cítí svou úžasnou tragedii.

Na kongresu anarchistických a komunistických syndikátů v Barceloně prohlásili emisáři III. internacionály: »Problém Španělska jsme rozřešili, když jsme zapálili kostely, zavraždili kněze. Tím jsme otevřeli sobě cestu do celého Španělska.« Za dobu 7 měsíců bylo zavražděno 27 biskupů, 8.300 kněží, přes 4.000 řeholníků a řeholnic.

V LERIDĚ NEBYLO LÉPE.

Po té hrůze nastoupila druhá etapa v Leridě. (Provinciální město v jižní Katalánii.) Nebudu líčit hrůzy, kterých se rudí dopouštěli na ženách, můžete si však snad představit ve své fantazii hrůzy, které postihly ženy, děvčata a děti. Vypravovat o tom, neměl bych síly.

Na cestě do nového vězení v tomto městě, viděli jsme před kostelem za nohy pověšeného kněze, oblečeného v liturgických šatech s uříznutou hlavou. Na prsou měl zavěšený nápis: »Za nalezení mé hlavy udílí papež 300 dní odpustků. A cestovní pasy do Říma vydává revoluční tribunál.« Takové rouhání!

Dále bylo několik mrtvol bez hlav s nápisem: »Pro fašismus jsme až hlavy ztratili.« Další nápisy zněly: »Ať žijí fašisté, ale jen s uříznutými hlavami.« Na pouliční lucerně byl nápis, který visel nad mrtvolami: »Jen tím způsobem zvítězí rudé Španělsko nad fašismem!«

Téhož večera předvedli nás na dvůr věznic, kde jsme uviděli 30 rakví. Velitel vězení mluvil k nám, že vstoupíme-li do rudé armády, budeme omilostněni, jinak že budeme zítra všichni postřeleni. V tom okamžiku přišel jakýsi rudý komisař, který mu přerušil řeč a pravil, že zítra přijede delegace z Ruska a on že musí z fašistů na její čest postavit čestnou stráž, která musí být mimořádná a vydobýt mu tak rekord v ru-

Pokračování na str. 7

Ó, ako je krásne vedieť jednu vec alebo dokonca dve. Molière

Ak chceme svoju autoritu ubrániť, treba nám vedieť najmenej trikrát toľko, ako náš protivník.

F. Palacký

Kto vie, ten to robí. Kto to nevie, ten sa to učí. G. B. Shaw

Vzdelanie a múdrosť je vec ducha, nie vec náhodilého okolia. Lev je levom a ani v klietke sa nestane somárom. O. Březina

Tu rent

Cicero: Vlc. 21st & Central, 2nd fl., 2 bdrms \$430.00/mo. Plus Sec deposit. Immediate occupancy, incl. kitchen appliances and heat. 2 bl. to Cermak Bus & Douglas El. 1 bl. to Jewel. No pets. Phone 9 - 4. for appt. M-F. (708) 656 - 3250

We Want Your Business!

Personal Checking Plans
Savings Plans including Money Market
Accounts and Certificates of Deposit Accounts
Retirement Plans
Personal Lending Services
Cash Station® Network—24 Hour Banking
Please call an Affiliated Personal Banker
for complete information

AFFILIATED BANK

WESTERN NATIONAL

5801 West Cermak Road
6001 West Ogden Avenue
Cicero, Illinois 60650

(708) 656-2000

BURLINGTON • CHICAGO • DU PAGE
FRANKLIN PARK • MORTON GROVE
NORTH SHORE NATIONAL • WESTERN NATIONAL

Member
FDIC

Český národní hřbitov v Chicagu

nabízí MIMOŘÁDNOU KOUPI PRO BUDOUCÍ POTŘEBU lotů pro pohřby do země a míst v MASARYKOVĚ MAUSOLEU a připojených KŘÍDLECH BENEŠ a Štefánik pro pohřby nad zemí a 20-procentní SLEVOU na běžné cenikové ceny za hotové anebo na výhodné splátky.

Navštivte naši úřadovnu anebo zavolejte. Na požádání rádi podáme další informace. Použijte této jedinečné nabídky, platné do 14. ČERVENCE 1990. V případě budoucí potřeby budete rádi, že jste napřed na to pamatovali.

Tel. (708) 738-8442 nebo (312) 539-8442
5255 No. Paulaski Rd., Chicago, IL 60630

Poslouchajte náš pravidelný nedělní radiový program od 9 do 10 ráno na WCEV 1450.

ZVĚRSTVA RUDÝCH VE ŠPANĚLSKU

dém Španělsku. Ty truhly on připravil na tuto mimořádnou slavnost. Neptal se vůbec velitele, prvních 30 vybral a kázal jim položit se do rakví. Nešťastníci z nich více nevstali. Druhý den 30 zavražděných bylo postaveno špalírem s pozdvíženými rukama na fašistický pozdrav. Na dotaz delegace, proč byli zavražděni, bylo jim řečeno, že oni v Leridě chtěli učiniti povstání proti vládě.

Za několik dní, když přišel nový velitel Žid ze Žitomíře — Baruch Sapočnik — vyvedli nás všechny ven a Žid k nám promluvil, že celé kapitalistické, fašistické Polsko, Německo, Československo obsadila rudá armáda a že v Itálii je již dávno komunistická republika, že fašismus již dávno není a navrhol nám, abychom vstoupili do rudé armády, na frontu že nás nepošle a službu že budeme vykonávat jen v garnisonách. Privil, že je mu nás líto, že hodně trpíme a proto že nám přeje z celého srdce, abychom se dostali na svobodu, že nás zve celý španělský národ, že všichni zatčení jsou již z vězení propuštěni, jen my v Leridě jsme poslední. Každý, kdo se dobrovolně přihlásí, dostane novou uniformu, 300 peset a bude hned propuštěn. V opačném případě, že nebude fašisty krmít a se všemi udělá rázné konce. Vystoupilo několik provokatérů z rudých, kteří k nám byli schválně přimíšeni, ti dostali uniformu a 300 peset. Když z nás se nikdo nehlásil, bylo 200 z našich zatčených odvedeno jako záruka; nebudeme-li se do zítřka do 10 hodin hlásit dobrovolně, bude těch 200 zavražděno.

Druhý den zavedli nás ve 12 hodin daleko za město a tam jsme uviděli těch 200 nešťastných zavražděných. Proti nám bylo postaveno několik strojních pušek. Myslíli jsme, že je to naše poslední hodina. V tom okamžiku však se ozvala z města prudká střelba. Ukázalo se, že syndikalisté vystoupili proti komunistům. Povstal mezi nimi boj. Většina naší eskorty se Sapočnikem v čele i se strojními puškami obrátila se k městu a my jsme očekávali neznámý osud. V městě zvítězili syndikalisté, eskorta komunistů, která zůstala při nás, byla syndikalisty povražděna a nás vsadili zpět do vězení. Po cestě viděli jsme oddíl se Sapočnikem, probodaný bodáky od syndikalistů. Kdyby se ten incident nebyl stal, kdo by z nás byl zůstal na živu? Takové případy se staly dvakrát v Malaze, kde také došlo k revoltě mezi rudými. Často v jiných provinciích se to zdařilo.

V Leridě ve vězení byl také teror a nemění. Někdy v noci opilí milicionáři otevřeli dveře a střelili do ležících, kteří spali. Nás upokojovali, že se nám nic nestane, že Bůh fašistů ve tmě chrání, proto oni prý chodí v černých košilích, aby kolem nich byla vždycky tma. Rozumí se, že několik zatčených bylo zabito a někdy bylo též mnoho raněných. Druhý den byl dán veliteli raport, že zatčení se prý spikli proti milicionářům a proto milicionáři musí proti nim použít zbraně.

O vánočních svátcích byla konána mše svatá v jakémsi sklepě v Leridě v Katalanii. Rudí milicionáři přepadli kněze a věřící v počtu 70 osob. Revoluční tribunál odsoudil všechny k trestu smrti a trest měl být vykonán na vězeňském dvoře. V pět hodin ráno nás vzbudili a vyvedli ven. Cítili jsme všichni, že se stane něco hrozného. Když jsme byli všichni venku, rudý komisař prohlásil, že fašisté s kněžími v čele balamutí lid. Každé náboženství že je akcí proti proletariátu a komunismu a že taková činnost musí být vykořeněna. Kněží, že znova a znova konají náboženské obřady a tím vedou propagaci ve prospěch fašismu.

»Zapomněli,« pravil komisař, že naše heslo je »RUDE ŠPANĚLSKO BEZ KRÍŽŮ«. Kříž je symbol fašismu a vše,

co je fašistické, musí zhytnout. Dnes spravedlivá vláda lidové fronty před vašimi zraky provede spravedlivý rozsudek nad katolickými fašisty. Všechny katolíky v rudém Španělsku očekává stejný osud. Lidová fronta ustane teprve tehdy, až potlačí vše, co je spojeno s církví. Kříž musí zmizet ze Španělska a nesmí být znovu postaven. Postavení kříže znamená upevnění fašismu.«

Tak rudé Španělsko vyneslo rozsudek smrti nad Bohem, církví a fašismem. Za 10 minut vešel do dvora průvod. Vpředu šel jakýsi milicionář, oděný v biskupské liturgické roucho s mitrou na hlavě, na ramenou měl pušku a na prsou revolver, v rukou měl monstranci a dva milicionáři zvonili na zvonky. Za nimi šlo 20 milicionářů, kteří byli oblečeni v liturgických šatech a ozbrojeni puškami a bodáky. Na bodákách byly nabodnuty obrazy svatých bez rámů. Za nimi šly nešťastné oběti, eskortované milicionáři, většinou v klerikách a řeholnických hábitech. Milicionáři se s posměchem modlili růžencem. 70 nešťastných bylo postaveno ke zdi a ten první, který nesl monstranci a měl provést nyní exekuci, obrátil se k nám se slovy:

»Rudé Španělsko je věrně katolické a pošleme fašisty do ráje; nezapomeneme katolíkům dát, co jim patří. Každý kandidát cesty na onen svět dostane růženec, aby se cestou nenudil, a požehnání monstranci.«

Nás i oběti požehnal monstranci, nešťastným prál šťastnou cestu a všem fašistům, kteří do ráje z rudého Španělska se už dostali, posílal srdečný pozdrav. Každý dostal růženec a po několika salvách ustal život nešťastných katolických mučedníků, kteří se provinili jen tím, že jako věřící byli přítomni mši svaté. A TAK Z PROVINCE LERIDA ODEŠEL POSLEDNÍ KNĚZ. Takovým způsobem, jak se zdá, skončila poslední bohoslužba. Tento teror vládl a byl podporován státní administrativou podle vzoru komunistického Ruska. Nedivme se, že jiné vyhlídky rudá státní administrativa neměla a z dalších vět seznáte, v jakých rukou tato správa byla.

ZLOČINCI TVOŘÍ REVOLUČNÍ VÝBORY.

Všechny revoluční výbory byly anarchistické a nepodléhaly vyšším instancím. Lidé, kteří do občanské války byli vyřazeni z lidské společnosti, mezi nimi mnoho nenapravitelných zločinců a stálých obyvatelů věznic, dostali často nejvyšší úřady. V jejich rukou ocitlo se politické, hospodářské a bezpečnostní vedení státu. Každý výbor zaváděl své vlastní anarchistické zákony, které se měly státi ochranou proletariátu lidové fronty rudého Španělska. Jedinou kvalifikací těchto lidí pro vysoký úřad byla příslušnost ke komunisticko-anarchistické straně a praxe v teroru a zločinu. Jejich rádcové, náměstkové a členové výboru byli ze stejné společnosti. Není nic divného, že úřadování bylo anarchistické, hospodářský život ustal úplně a kdyby byla nepomohla rudá armáda, občanstvo by umíralo hladu.

Jednoho dne předseda revolučního výboru dostal zprávu, že na cestě do Leridy je 8 vagonů mouky na chléb pro civilní obyvatelstvo. Bylo mu oznámeno, že mouka byla vezena italskou obchodní lodí z Francie do Itálie a byla válečnou lodí lidové fronty zabavena. Předseda revolučního výboru oznámil to výboru milicionářů, který měl tuto mouku rozdělit. Když vagony mouky došly do Leridy, hloupí milicionáři všechnu mouku spálili, jen proto, aby italské fašisté neměli chleba. Tento zákrok byl učiněn proto, že milicionáři neporozuměli zprávě předsedy revolučního výboru a mysleli, že transport jede do Itálie. Tak vypadá inteligence rudých hodnostářů. Od zapálených vagonů tenkrát vyhořela celá ohromná skladiště i s vojenským materiálem a ztráta byla přes 100 milicnů peset. Předseda revolučního výboru byl milicionáři zastřelen za fašistickou agitaci. Sto zatčených z našeho vězení, kteří měli pomáhat při vykládání tohoto trans-

portu mouky, bylo na nádraží postřeleno, že prý chtěli posílat mouku fašistům. Vojenská komise, která tento případ vyšetřovala, ani jednoho člena vojenského výboru nepotrestala, protože vinníci utekli do jiných měst a tam vstoupili do nových organizací pod jiným jménem. Jejich pravá jména nebyla vůbec známa.

Rudí milicionáři ohlásili po tomto případě před výborem, že žijící ještě fašisté v Leridě sami podpálili ta obilní skladiště, aby to bylo signálem pro generála Franca k dobytí Leridy. Jaká to ironie! Francova armáda byla vzdálena ještě několik set kilometrů od Leridy, fronta se táhla okolo Huescy v horách. Nemohli Francovci tudíž signál vůbec vidět. Nový předseda milicionářů byl dvacetiletý chlapec, který dal příkaz k zatčení 500 inteligentů, kteří byli postaveni před revoluční tribunál a jako zrádci proletariátu a lidové fronty byli zastřeleni.

Jak vypadal průběh zatýkání? Výbor dával milicionářům příkaz k zatčení, který zněl: »Soudruh N. N. je zplnomocněn zatknouti a předvésti všechny, které považuje za nepřátele naší věci. Uzná-li za vhodné, může zatčeného bez soudu zastřelit. Taktéž může zastřelit všechny, kdož by mu v provádění jeho poslání překáželi. Ať žije komunismus, ať žije třetí internacionála, ať žije rudé Rusko, ať žije Stalin a Rozenberg! Za výbor městských milicionářů: podpisy...«

Tito soudruzi, v mnohých případech analfabeti, zavrou každého, kdo se jim nelíbí a každý, kdo je předveden jimi před revoluční tribunál, je ztracen. I po provedení prohlídky mohli tito soudruzi vraždit kde koho na potkání, ježto měli k tomu oprávnění příkazem. Tak si mohli rudí soudruzi vyříditi i své soukromé účty.

RUDÍ »PEČUJÍ« O NEMOCNÉ.

Jednou přijel transport rudých milicionářů z fronty. Byl to do Leridy první transport toho druhu. Bylo třeba uložit raněné do civilní nemocnice, kde bylo přes 100 nemocných. Aby bylo uvolněno místo milicionářům, byli nemocní z nemocnice vyházeni. Milicionáři vtrhli do nemocnice a protože neuměli číst, ptali se nemocných po jejich povolání. Kdo byl inteligent, podnikatel, majitel domu, v očích milicionářů byl fašista a třebaže byl nemocný, byl na lůžku zastřelen. Byli tam jen těžce nemocní, kteří neměli síly z nemocnice utéct, aby zachránili život.

Tak v leridské nemocnici rudí milicionáři povraždili všechny inteligenty, mezi jinými i staré socialisty. Tedy, podle rozumu milicionáře-analfabeta, každý učitel, úředník, advokát, inženýr, profesor je fašista a vrah proletariátu. Vdané ženy bez povolání čekal stejný osud. U neprovdaných rozhodovaly zhusta jemné ruce. Ty je usvědčily z fašismu, neboť kdyby byly dělnicemi a socialistkami, měly by ruce upracované. Pozůstali živí z leridské nemocnice byli vyházeni ven a ponecháni na holé zemi na ulici. Snadno si můžeme domyslet, jaký byl osud těchto ubožáků. V celé nemocnici nebylo ani jediného lékaře, protože všichni byli povražděni. Službu lékaře vykonávala sanita. Později byli přiděleni nemocnici dva lékaři — cizinci (Belgičan a Holanďan) a ti teprve dali vyházené nemocné přinést zpět, pokud ovšem ještě nebyli mrtví, a lehce raněné milicionáře poslali do kasáren. Milicionáři se vzbouřili proti tomuto nařízení lékařů, utvořili revoluční tribunál a lékaře odsoudili k trestu smrti s odůvodněním, že lékaři jsou fašisté, protože raněné milicionáře poslali do kasáren a civilisty, kteří jsou také fašisté, ubytovali v jejich nemocnici. A nemocnice zůstala zase bez lékaře.

ŽENY V RUDÉM ŠPANĚLSKU = ZBOŽÍ NA POUKÁZKU.

Stalo se, že jel přes Leridu transport milicionářů na frontu. Každý z nich měl z vojenského výboru poukázku, která ho oprávněovala vybrati si tolik žen k použití, kolik

ZVĚRSTVA RUDÝCH VE ŠPANĚLSKU

se mu zlíbí, někteří měli vypsáno číslo 5, 10 a pod. Ve většině případů se ženy tomuto násilí bránily až do krve, ale pak, znásilněné ženy brány zatčeny a vrženy do vězení jako vražedkyně milicionářů. Do naší věznice přišlo tak mnoho nešťastných žen a s nimi 60 dětí. Větší část nemocných žen zůstala doma. Obětmi byly často i ženy-proletářky.

REKVISICE A RUDÉ TRIBUNÁLY. POUHÁ STÍŽNOST TRESTÁ SE HROMADNÝMI MASAKRY.

Uvedu zde několik případů o spolupráci komunistů a anarchistů s agrárníky.

Do jedné blízké obce u Leridy přišli rudí milicionáři rekvirovat dobytek. Než přišli k starostovi obce, zastřelili jistého sedláka, aby vzbudili dojem, že jsou zde pány. Jako záminku uvedli, že jim sedlák nechtěl ukázat starostovo obydlí. Když se milicionáři dostali k starostovi, žádali od něho pro rudou armádu 50 kusů dobytka. Starosta řekl, že tolik dobytka v obci není a pokud je, jest ho potřeby pro hospodářství. Na to rudí prohlásili starostu za fašistu a nařídili, aby byl postaven před lidový tribunál. Vybrali ze sebe 9 členů a ti jménem lidu vynесли rozsudek: »Vrah proletariátu bude zastřelen před zraky celé obce«. Většina obyvatelů byla přivedena před kostel. Velitel milicionářů k nim promluvil: »Tribunál lidové fronty potrestal starostu trestem smrti, protože se přesvědčil, že starosta je fašistou a není ohrožen věcí lidové fronty. Kdo je vrahem rudého Španělska, toho rudý národ trestá smrtí.«

Pro větší efekt rudí zavedli starostu do kostela, tam byl před hlavním oltářem zavražděn. Milicionáři se neptali nikoho v obci, sebrali všechnen dobytek, který byl v chlévech, nezaplátili a odešli. Druhého dne byla vyslána z obce pětičlenná delegace, 4 muži a žena, nejchudší z celé vesnice, k výboru milicionářů v Leridě s protestem proti zavraždění starosty a prosili, aby byl vrácen dobytek obci. Předseda výboru viděl v protestu protivládni akci, která je namířena proti »legálnímu právu« a proti vůli proletářského národa a rozhodl se postaviti celou delegaci před revoluční tribunál. Ten odsoudil všechny jako fašisty a zrádce proletariátu k trestu smrti. Odůvodnění rozsudku bylo následující: »Žalovatí na výkon lidového tribunálu, protestovatí proti vůli »národa« je akt zrady. Smrtí všem zrádcům proletariátu, zrádcům lidové fronty a všem, kteří vystupují s protestem proti lidovému úřadu a stěžují si na výkon z vůle lidu rudého Španělska!«

Bylo nařízeno, aby trest smrti byl vykonán ve vesnici jako výstraha ostatním, kteří by se někdy opovážili žalovatí na výkon rudé vlády. Druhého dne, v ranních hodinách, rudí přivezli nešťastné oběti do vesnice. Všichni obyvatelé vesnice byli rudými milicionáři zahráni do kostela a tam byla vykonána bestialní vražda. V první řadě byly postaveny ženy, muž a děti nešťastných. Potom přivedli odsouzené, kteří byli úplně zničeni, před oltář, na místo vraždy. Ubožáci sami nemohli jíti; táhli je proto po zemi násilím. V této posici byli masakrováni za hysterického ba šíleného pláče všech obyvatelů vesnice, z nichž sto jich bylo za to zatčeno a uvězněno.

ZVŮLE VÝBORŮ — ÚSTŘEDNÍ VLÁDA NEMÁ AUTORITU.

Druhý případ rekvisice: Do jedné vesnice pod Leridou byl vyslán oddíl rudých milicionářů, aby rekvirovali obilí a dobytek. Celá rota milicionářů se strojními puškami se odebrala na expedici. Žádali od obce nejdříve obilí. Po poslezení uskovali již obilí nebylo a co zbylo, sedláci rekvirovali a zakopali do země, a tam je samozřejmě rudí nenašli.

Aby však obilí za každou cenu dostali, milicionáři vzali z obce dvacet rukojmí do Leridy s výhrůžkou, že nedá-li obec do 24 hod. obilí, rukojmí budou zastřeleni.

Venkované zachránili je od hrozné smrti tím, že dali všechno obilí, které bylo uschováno; byla to však jenom polovice toho, co rudí žádali.

Tím se však prozradilo, že obec obilí měla a nedala je. Výbor milicionářů dal tedy zastřelit dva z rukojmí a osmnáct zbývajících mělo býti propuštěno tehdy, až obec dá všechno obilí. Situace byla hrozná. Sedláci již více obilí neměli. Maličkost, kterou si ponechali pro výživu, nezachránila by život osmnácti ubožáků. Pomoc byla těžká. Obilí nemohli nikde koupit. Když se pokusili ve vzdálených obcích vyměnit dobytek za obilí, řekli jim, že dobytek nemá žádné ceny, poněvadž každou chvíli milicionáři mohou ho zabrat, samozřejmě bez zaplacení. Nezbyvalo nic jiného, než vyslat delegaci se žádostí, ke katalánské vládě v Barceloně, aby vláda osvobodila obec od vydání obilí a v odměnu za to, chtěli dát všechnen svůj dobytek hlavnímu revolučnímu výboru v Barceloně. Revoluční výbor v Leridě s takovou výměnou nesouhlasil, ale v Barceloně byla delegace přece přijata a »žádost« vyhověno.

Ústřední výbor ihned nařídil milicionářům, aby přijali dobytek a delegaci obce byl dán dopis, ve kterém bylo řečeno, že obec je ústřední katalánskou vládou zbavena povinnosti vydání obilí a nařizováno propuštění zbývajících osmnácti rukojmí. Část delegátů odjela s rudými domů. Ti pak sebrali dobytek, odvedli na nádraží a museli do druhého dne čekat na transportování, protože na nádraží nebylo vagonů.

Druhá část delegace s nařízením o propuštění vězňů vydala se k výboru milicionářů v Leridě. Když delegáti ukázali výboru příkaz ústřední vlády, tito se začali smát na navrhování, aby si delegace tímto papírem..... Bylo jim řečeno, že ústřední vláda může platně rozkazovat jen v Barceloně, nikoliv však v Leridě. Revoluční výbor v Leridě uznává jen sebe a jemu nemá práva rozkazovat Barcelona ani Madrid, a také ústřední výbor nemá práva zabírat dobytek na území leridské vlády. Nakonec výbor delegátům řekl, že rozhodnutí ústředního výboru v Barceloně není platné a že delegáti, kteří jednali v Barceloně, jsou vrazi vlády leridské a proto všech osm delegátů bylo zatčeno, postaveno před revoluční tribunál a druhý den i s těmi osmnácti rukojmími, na dvoře byli povražděni. Jejich mrtvoly nebyly pohřbeny. Ležely 6 dní na dvoře.

Na nádraží byla vyslána rota milicionářů, aby odebrala dobytek. Rudí z Barcelony svým soudruhům z Leridy nechtěli dobytek vydat. Tak povstal boj mezi milicionáři, ve kterém milicionáři z Leridy zvítězili. Celá eskorta z Barcelony byla pobita.

Za čtyři dny vysílala barcelonská vláda kárnou expedici do Leridy.

V Leridě nastal boj; obě strany bojovaly celý den a večer nastal klid zbraní. Na návrh barcelonských oddílů, byl ustanoven sovět (rada) milicionářů barcelonských, která byla pod vlivem komunistů a milicionářů z Leridy, po druhé anarchistů, aby vyšetřil celý případ a vinníky postavil před lidový tribunál. Rozsudek tohoto tribunálu dopadl pro vůdce obou oddílů hrozně! Lidový tribunál vynesl nad nimi rozsudek smrti a tak dvanáct komisařů a velitelů obou stran bylo po rozsudku ihned zastřeleno.

Po »rudém vítězství« barcelonští a leridští milicionáři začali brát všechno, co se dalo. Znásilňovali ženy, děvčata a když byli opilí dospěli k rozhodnutí, že celá rozmlška byla vyvolána fašisty. Nešťastným obyvatelům v Leridě nastala Bartolomějská noc. Ráno spousta mrtvých těl byla svědectvím hrůzy minulé noci. Barcelonská vláda v Leridě už ani nezakročovala, anarchisté zvítězili.

Třetí případ: Když přišli rudí rekvirovat do jiné obce pod Leridou jménem proletariátu, narazili v obci na tuhý odpor. Podle vzoru sovětského kolchozu (kolektivní hospodářské rady) se tato obec zorganizovala. Všichni obyvatelé vesnice měli rudé kokardy a na domy starosty visel prapor. Když rudí milicionáři přišli pro rekvisici k sta-

rostova, starosta jim řekl, že neuznává vůbec žádné vlády. Ted' je republika a o všech věcech musí rozhodovat výbor. Milicionářům se líbila taková řeč a věřili nic proti tomu, aby v té záležitosti byl dotázán výbor obce. Výbor obce tehdy schválil, že se obilí milicionářům dát nemůže, poněvadž zachráněné obilí ani nestačí na osetí pole a že mohou dát jen 8 kusů dobytka, ovšem za peníze. Předseda výboru tlumočil milicionářům, že je to rozhodnutí obce, t. j. vůle lidu, která uznává lidovou frontu a která se řídí její samovládou podle vzoru samovlády proletariátu ve městě. Výbor obce je její vládou a musí hospodářit tak, aby na příští žně rudé Španělsko nebylo bez obilí. Kdyby ted' každá obec dávala obilí, na druhý rok by v celém Španělsku nebylo kusu chleba. Ke konci předseda výboru prohlásil, že vůle rudého výboru se musí respektovat. Velitel výpravy ohlásil, že toto rozhodnutí rudé obce musí být potvrzeno celou expedicí.

Celé oddělení milicionářů odebralo se na poradu a rozhodlo se, že neuznává ustanovení výboru obce, ačkoliv je to výbor revoluční, a to proto, že výbor obce nechrání zájmy městského proletariátu. Rudé španělsko je proletářské a venkov, i když je revoluční, musí se podřídit vládě proletářské. Dále výbor této expedice schválil, aby byl potrestán každý, kdo by se provinil proti proletářským zájmům a zároveň nařízeno obci, aby vydala obilí i dobytek. Výbor obce milicionářů neuposlechl s poukazem, že rozhodnutí obce v žádném případě nebude změněno. Rudí milicionáři pohrozili represáliemi a terorem. Obec přerušila styk s milicionáři, zalarmovala celou obec a za několik minut kolem 300 mužů a žen se zbraněmi stálo před výborem obce. Rozčilení obyvatelé obce žádali, aby milicionáři složili zbraň a opustili obec. Milicionáři se ulekli a obě strany se dohodly na tom, že milicionáři odejdou z obce se zbraní.

RUDÍ SE VZÁJEMNĚ VYVRAŽDUJÍ.

Po půlnoci několik rudých milicionářů napadlo obec, zapálilo všechny domy, takže celá vesnice začala hořet. Mnoho žen, dětí a starců, kteří nemohli utíkat, našlo smrt v plamenech a kdo ještě zůstal na živu, byl zavražděn. Mělo to býti výstrahou pro druhé vesnice, aby se neodvážily vystoupit proti proletářské vládě, když pádem rudého Španělska je jen proletariát komunistický a anarchistický.

Tak vypadá spolupráce komunistického proletariátu s venkovem. Komentáře jsou zbytečné — v této »spolupráci« zvítězí vždy rudý teror.

V takových okolnostech a poměrech se rozvíjel »tichý občanský život v ráji« stvořeném III. internacionálou.

ODSUZUJÍ K SMRTI ZA CHARITU — NENÍ-LI PRO ANARCHISTU. PŘÍPAD ŠVÝCARSKÉHO INŽENÝRA.

Socialistické partaje ve všech státech věřily ve skutečnou demokracii španělské lidové fronty. Věřily v ní ještě dnes a budou tak dlouho věřiti, až se samy přesvědčí, jak to v lidové frontě vypadá, kdo v ní vládne a jaký je její pravý program. Mnoho socialistických předáků, kteří byli ve Španělsku a tam se o politické práci III. internacionály přesvědčili, utíkají z tohoto pekla a samu začínají varovat své strany a národy před ochromným nebezpečím kominterny. Uvedu zde některé události, které se odehrály v Ženevě, v polovině února tohoto roku.

Bylo to několik týdnů před mým odjezdem ze Španělska. Stal se případ, o kterém psaly všechny švýcarské noviny bez ohledu na politickou příslušnost. Jeden švýcarský inženýr odejel v prvních dnech povstání do Španělska a zorganizoval dobrovolnou kolonu, která mimo jiné měla na starosti ochranu dětí nejvíce nešťastných — sirotků. Inženýr, který byl příslušníkem soc. demokratické strany, pracoval pro sirotky a obětoval se pro věc z lítosti nad ubohými dětmi. Staral se sám, aby jim nalíhal matku i otce.

DRABOKAMY

NÁRODNÍ KULTURY

Josef Herman

Zapomenutá výročí

Jan Chrysostomos Neruda, houslista cestou oědičnou, neboť i jeho otec Jakub hrál housle. Jubilant byl členem divadelního orchestru, dokud brzo nevstoupil do Strahovského kláštera, přijav za vlastní regule řádu Premonstrátského. Nejprve působil jako succentor, později sám učitelem a naposledy regenschorim - asi dvacet let, až do smrti 1763. Narodil se před 285 roky, 1.XII.1705.

Skladatel, který doprovodil na klavír české písně a sbírku nazval "Český národní poklad" (asi 700 písní v několika svazcích) měl srdce zakotvené v rodné zemi. Jeho rytmus určoval vlastenecký metronom více než dvou generací během posledních desetiletí XIX. stol. Jmenoval se Malát. Jan Malát, jeden z velmi mála eklektiků české hudby, v jehož případě toto označení nezní hanlivě. Jak by také bylo možné ponížít autora nedohledné řady skladeb větších i menších, jednoduchých i velkých komposic - víme vůbec něco bližšího o Janu Malátovi? Psal sbory, písně dospělým i dětem, komorní hudbu, mnoho skladeb klavírních, díla scénická, několik oper, klavírní výtahy oper Mozartových, Smetanových, Kovařovicových a jistě i svých, Fibichových - napsal několik hudebních škol, přispěl hudebnímu národu několika zpěvníky. Psal články, zastával se Smetany v bojích o něho, vydal práce theoretické. Ale předností z nejcennějších byla Malátova znalost české písně: pronikl do jejích přímých tajů tak podrobně, že byl ve své době považován za jejího nejlepšího znalce. Ačkoliv tak vydatně přispěl ke konečnému osvobození národa v roce 1918, nedočkal se vítězného dne. Zemřel před 75 roky, ve druhém roce válečném, 2.XII.1915.

3.XII.1890, tedy před stoletím na den a hodinu, narodil se malíř Otto Matoušek, který byl příslušníkem čl. legií uniformou i dílem. Památník Národního osvobození na Vítkově v Praze využil jeho znalostí a kumštu - vyslal ho na místa slavných bojů, aby tam pořídil dokumentární malby a kresby. Proto je či bylo v žižkovském Památníku přes dvě stovky jeho prací - olejů, akvarely a kresby. Početná je i Matouškova tvorba "civilní" krajiny, grafika a ilustrace knih, psaných také legionáři.

Nyní dejte prosím bedlivý pozor: není vyloučeno, že se poznáváte s první českou ženou-komponistkou. V jejím případě se jedná převážnou měrou o skladby sborové, pro zpěv solový i rozličná menší hlasová obsazení (jubilanťka založila a řídila po tři desítky let pěvecký spolek Ludmila v Pardubicích). Navíc byla výbornou klavíristkou s širokým uplatněním. Mimo hudby vyučovala ve vlastním výchovném ústavě jazykům. Právě jsme dovršili 150 let od jejího narození - nezapomeňte její jméno: Božena Jahnová - Svobodová, nar. 4.XII.1840.

Z knihy o pražské architektuře, o jejím růstu, proměnách a pádech prof. Oldřicha Stefana proudí mohutná vlna hřejivého citu jejího spoluautora, Bohumíra Kozáka, jehož tužkokresby celků i detailů městského pokladu dodávají celku sympatického tepla. Opravdu nevíš, zda tě zaujímá více text nebo ty obrázky, oboje sladěné v náročnou syntesu. Jest jenom k lítosti milovníků krásné Prahy, že tito autoři se nespojili častěji, aby obohatili již tak nedostižnou knižnici Pragensí. Ing. arch. dr. tech., prof. vysoké školy Kozák sice vystavěl mnohé budovy v Praze i mimo hlavní město, ale nad všechny zájmy toho druhu a pedagogické i jiné, patřil citově Praze. Jejím kouzlu podlehl dobrovolně s mnoha jinými umělci z naší Moravy, kteří v hlavním městě nakonec našli svůj druhý domov srdcem do něj zarostli, kochající se přenádherným organismem historie, krásy a slávy - kterému nakonec zavěsili, jak na řetěz skvostů, přívěsek s vlastním, osobním puncem. Není vyloučeno, že jako přední architekt královského města měl blízko k prof. O.Stefanovi také společnou příslušností do Klubu za starou Prahu. Ze svého postavení neunikl ani otázkám moderního plánování v městě. Bohumír Kozák by letos 4.XII. slavil 105 narozeniny. A k tomu datu si opravdu zaslouží větičku díků. Zde jsou, pane profesore.

Před 180 léty, 8.XII.1810 byl v Praze pokřtěn strýc Jos. Václava Myslbeka, Petr Myslbek. Jeho předním zájmem byla malba podobizen, ale časem se zabýval restaurováním starých obrazů a pravděpodobně z hmotných pohnutek neodmítl ani řemeslnou práci pokojovou.

Spolky se stanovami podobnými někdejší "Ústřední Matici Školské" nejsou již dlouhou dobu nijak žádoucí. Výuka a výchova mládeže od dětství je vedena trochu jinými zájmy, samozřejmě odlišně založenými lidmi, tedy kantory, a k cíli, který se určitě neshoduje s předsevzetími našich dědů a pradědů. Ne, opravdu není přáno takovému druhu pedagogického centra, jehož metody byly označeny za omšelé a nevhodné. Bylo řečeno, že máme vlastní cestu jak vychovávat naše děti ve škole i mimo ni. Vnucuje se dotaz, zda by se nevyplatilo zvážít následky moderní výchovy s hlediska rodinných,

Pohled na
Strahovské zahrady.

městských a státních rozpočtů, o morálních výsledcích pak je lépe zachovat mlčení na celém světě. Původní ústředí Matice Školské bylo ustaveno před 110 roky, 8.XII.1880.

Žák prof. Sequense, rodák z Dvořákovy a muklovské Kamenné u Příbrami, Theodor Hilšer, maloval podobizny a historické obrazy ještě v duchu Sequensovy klasicismu. Hodně cestoval. Maroldovi byl pomocníkem při práci na panoramatu bitvy u Lipan, sám vytvořil rozsáhlejší dílo, zvané Sardanapal, 1895 vystavené v Domě umělců. Hilšer se narodil 1866 a zemřel před 60 roky, 5.XII.1930.

Kdož budete v Praze 5. prosince, a nyní nasloucháte mému hlasu, prosím, zajděte k vyšehradskému Slavínu a tam ke jménu Jana Kubelka položte i mým jménem květ - v den padesátého výročí umělcova skonu. Letos tam nepochybně uvidíte virtuosova syna, dirigenta Rafaela, jemuž osvobozená vlast otevřela znovu brány a on je prošel poprvé o letošním hudebním jaru.

Právník JUDr. Josef Nájemník se vzdělával v hudbě u prof. Kurze a zvláště u Vlad. Polívky. Tomuto učitelí a dobrému člověku (známe ho jako spolupracovníka houslisty Kociána) věnoval monografickou práci. Jinou připsal svému velkému vzoru, J.B.Foersterovi - je to studie Foersterových klavírních skladeb. Tento hudebně založený jurista se narodil před 100 léty (6.XII.1890) v Libáni u Jičína, zemřel pouhé dva dny po konci nacistické okupace Československa 11.V.1945 na následky věznění.

Také před sto léty, 8.XII.1890 se narodil nedávným režimem forsrovaný spisovatel, Karel Nový. Byl ctěn a hlavně také odměňován (když jiní byli umlčeni anebo vězněni) - například titulem národního umělce. Jak byl národem přijat, je záležitost docela jiná.

My starší, kteří ve srovnání s mladšími nepodléháme snadno těm novým dojmům z umění, jsme za Bohuslavem Martinů procházeli trnitou cestou, cestou také dalekou, protože nám unikl do světa mnohem dříve, než jsme si uvědomili jeho přítomnost, aby k nám aspoň ojedinělým dílem pronikl. Nakonec došlo k setkání s hledači - prostřednictvím Julietty, Spalíčku, Studánky, Satyry, ronda, sonáty, písně, vzácného petrklíče, serenády - kdekdto jsme vyhmátlí pro sebe, co jsme hledali u piachého komponisty, jehož osud byl tak trochu spřízněn s naším - teprve po létech. A našli jsme skutečně všichni, neboť tvorbou zasáhl Martinů snad všechny skladebné žánry. Od třiceti tří roků žil v cizině. Zpočátku v Paříži, od roku 1941 v USA, poslední část života střídavě dělil mezi Itálií a pobyt ve Švýcarsku, kde roku 1959 zemřel. Narodil se před rovným stoletím, 8.XII.1890 v Poličce. Údaj, který ani jako vyprávka: v komorní hudbě postoupil Martinů do popředí a stál se vždy v další a další kategorii nejhranější modernistou. Jak potěšitelné to uznání pro umělce, že?! Po létech, v urně, vrátil se Boh. Martinů zásluhou své choti do Poličky. Když sama zemřela, přátelé jí prokázali stejnou službu, takže jí s manželem rozdělila smrt jenom nakrátko.

stoletých narozenin Emila Olšovského (vl.jm.Emil Knos) vzpomíná divadelní Brno (9.XII.1890), poněvadž po angažmá na více scénách zde setrval nejdéle - skoro čtvrt století. Vynikal v hrdinných rolích tenorů světového i domácího repertoáru.

JEDINA ČESKA BANKA
The Berwyn National Bank
7112 West Cermak Road
Berwyn, Illinois
(708) 788-4700

Člen FDIC
OSLAUVUJE 52 ROKU

Přijme se:

Potřebuji do české restaurace, area Bensenville, cook a waitres, full or part time. Volejte:
708-766-5454

Přijme se osoba na lehkou práci nemusí mít zkušenosti, zaučíme. dobrý plat. Různé hodiny.
976 - 7355

Auto for sale

Is it true...Jeeps for \$44,- through the U.S. Gov t? Call for facts!
504-649-5745 ext. S-10654

Prodám

1984 Mercedes Benz, model 300 SD. Stříbrná barva, vevnitř modrá kůže. Ve výborném stavu, cena \$14,500. Volejte:
(708) 484 5364

Kde možno koupit HLASATEL:

- Austin a Čermák Rd. Cicero — stánek
- Miloš Pancner 6038 W. Čermák Rd., Cicero
- Prague Sausage 6312 W. Čermák Rd., Berwyn Pouze nedělní
- Redakce Hlasatele 6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- Fred Pancner 6514 W. Čermák Rd., Berwyn
- Hon Oak Park & Čermák Rd. Berwyn — stánek
- 26th & Ridgeland Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & Ridgeland Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & East Ave. Berwyn — stánek
- V New Yorku: Candy Store 1437 - 1st Ave., New York, NY

- Americké velvyslanectví v Praze

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty
6226 záp. Čermák tř.
Berwyn, Ill.
č. tel. : 484-4800

2 NOVE DOMY V LEMONT:
+ 188.500 (2. poschodí)

RANCH ZA 159.900
Oba na ¼ acru pozemka

Berwyn Plaza dvoudodinný domek - velmi čistý, oddělené topení. Majitelův byt ústřední chlazení, profesionálně zhotovený sklep s barem - na 2 auta, vytápěná garáž - \$ 179.500. Kupujte, dokud jsou nízká procenta.

Byt k pronajmutí

Berwyn, 18 Harlem. 3½ místností, od 1. února, lednička, kama, s topením a chlazením. Místnost na praní a rezervované parkování. \$400,-. Volejte:

562 - 2307

Hledá podnájem

46-letý Čech hledá podnájem nebo bydlení jako společník staršího muže. Pomůže s prací kolem domu.
Volejte: 484-1255

Video

Nafilmuji videokamerou VHS veškeré reportáže v Československu, vašich rodiných příslušníků, nebo přátel.

Jiří Safranek - Praha
Volejte J.Kučera Jr., tel.: (708) 749-1891

(708) 484-1118

marina's BEAUTY SALON

Home of the finest permanent waving

Visit Marina's new salon — formerly at 26th St. & Hamlin,

now at
6234 W. Cermak Rd., Berwyn, IL

Překládám do angličtiny legální doklady školní a osobní notářsky ověřené.

O. KOVAR

Pište na adresu:
P. O. Box 313
Riverside, IL 60546
nebo volejte:
(708) 442-7115

POTŘEBUJETE

koupit, prodat, pronajmout,
hledáte či nabízíte zaměstnání?
Hledáte seznámení?

Volejte přímo naše odd.
MALY OZNAMOVATEL
Classified
749-1891 nebo 749-1898

Help Your Heart

American Heart Association

Women, Smoking and Heart Disease

At the turn of the century, cigarette smoking was considered risqué for American women. By the 1950s it was fashionable. But today women are faced with the reality that what was once a "fashion statement" is now killing them.

Nearly 22 million American women still smoke. And the American Heart Association urges those women to consider some alarming facts:

- Smoking is the greatest single preventable cause of death in the United States.
- Heart attack is the No. 1 killer of American women.

- For women, smoking is the most significant risk factor for heart attack.

The solution: If you smoke, quit.

Studies have shown that women who smoke are two to six times more likely to have a heart attack as non-smoking women. In fact, any smoker who has a heart attack is more likely than a non-smoker to die from it and is two to four times more likely to die suddenly.

In addition, women who both smoke and use oral contraceptives are in greater danger. Recent studies show that women smokers who use oral contraceptives are up to 39 times more likely to have a heart attack and up to 22 times more likely to have a stroke than women who neither smoke nor use birth control pills. More studies are needed to understand the influence of birth control pills on heart attack and stroke risk. However, it may be because they tend to cause slight to moderate elevations in blood cholesterol and blood pressure.

Studies show that if a woman starts to smoke, she is less likely to quit than a man. However, if she stops smoking, no matter how long or how much she smoked, her risk of heart disease rapidly declines.

In short, the days of "fashionable" smoking are over.

To get more information on the dangers of smoking and how to quit, contact your nearest American Heart Association.

NAPSALI - ŘEKLI

"Gorbačov je moderní komunistický pohlavár, který se vyzná v tom, jak působit na lidi (public relations). Goebels, jeden ze zodpovědných za zločiny Hitlerovy éry, jim rozuměl stejnou měrou."
Helmut Kohl (kancléř záp. Německa)

*

R • E • C • I • P • E • S

American Heart Association

Spiced Apple Cider

Warm up a cold winter night with this delicious holiday favorite!

12 whole allspice	2 cinnamon sticks
6 whole cloves	Ground allspice to taste
2 qts. apple juice or apple cider	
1 qt. water	Garnish:
3 tea bags, regular or decaffeinated	1 orange with peel, thinly sliced
½ orange with peel, thinly sliced	1 lemon with peel, thinly sliced
½ lemon with peel, thinly sliced	

Place whole allspice and cloves in tied cheesecloth packet. In a saucepan, bring apple juice or cider, water, tea bags, orange, lemon, cinnamon and cheesecloth packet to a boil. Reduce heat and simmer 3 minutes. Remove cheesecloth packet, tea bags and orange and lemon slices. Simmer 5 additional minutes. Add ground allspice to taste.

Serve hot or chilled. Garnish with fresh slices of orange and lemon.

Serves 16; ¾ cup per serving.

This Help Your Heart Recipe is from the American Heart Association Low-Fat, Low-Cholesterol Cookbook. Copyright 1989 by the American Heart Association Inc. Published by Times Books (a division of Random House Inc.), New York.

Spiced Apple Cider Nutritional Analysis per Serving

63	Calories	0	Cholesterol
.2 g	Protein	15.4 g	Carbohydrates
.2 g	Total Fat	11 mg	Calcium
0	Saturated Fat	180 mg	Potassium
0	Polyunsaturated Fat	6 mg	Sodium
0	Monounsaturated Fat		

Josef Herman

Bratr skladatele J.B.Foerstera, malíř Viktor se během pobytu v Itálii rozhodl nejenom ke studiu starých i nových mosaikových obrazů, on si za dvouletého studia na místě osvojil do detailu techniku práce, takže po návratu do vlasti si v Úvoze k Pohofelci založil v Praze dílnu, jež existovala ještě koncem druhé republiky. Foersterovy mosaiky jsou stále na původních místech - snad! v Praze, na Hostýně, v Nové Říši - dokonce mu byl svěřen obraz o sto dvaceti metrech čtverečních pro českou kapli v Lurdech. Viktor Foerster, někdy psán Forster, zemřel před 75 roky, 9.XII.1915.

Bohu a člověku skládal hudbu staříčkový český kantor Jakub Valerián Paus (nar. 1705). Byly to skladby pro chrám a prosté, naivně lidské pastorely, jež se zachovaly, dle údajů dr. Troidy. Pausův syn František Gerlak byl neméně zdatným hudebníkem než otec - komponoval a byl regenschorim, člen Premonstrátů. Otec Paus zemřel před 240 roky, 12.XII. 1750.

Před 150 roky 12.XII.1840 se narodil mimořádně nadaný hudebník - Jan Vojtěš. Byl ředitelem kůru, kapelníkem a učitelem hudby, hrál také na několik nástrojů, takže příkladným způsobem uváděl teorii do praktického muzicírování. Psal také hudbu, jak pro chrám tak světskou, což bývalo v Cechách běžným úkazem. Je tomu tak stále? Vojtěšovu zdatnost nám nepřímo potvrzuje i dvaceti pěti let, během nichž působil v Příboře a potom osmnáct roků na učitelském ústavu, kde byl duší hudebního života. Prozrazují to na něho dobové zápisy a svědectví jeho současníků.

V Cechách se za kteréhokoliv panovníka daly skutky veliké a nešlechtné. Důkaz o tom podávají i zkušenosti nejposlednější. Za jednoho velmože převažovaly činy takové, během vlády jiného - onaké. Historikové té které strany zdánlivě spravedlivě vyzdvihovali zásluhy, jaké považovali za pravé a zamlčovali, co naopak jiní mlčky nepřešli. Prostě jakoby se voda přelívala z jedné nádrže do druhé. a podle toho, kde bylo právě vody víc, topili se i plavci, zatímco na druhém konci většina bezmocně vyprahla. Dejme tomu, že za nějakých čtyřicet, padesát roků se situace obrátila - dřívě davy na suchu teď lapaly po dechu s nosem těsně nad hladinou a ti, co přežili dřívější záplavy, nyní očividně vadli bez vláhy v krupějích přízně. Je tomu tak v historii od dob nejstarších, že prim hrají zájmy náboženské. Vyjímkou nebyla ani třicetiletá vláda Přemysla Otakara I. v Cechách. Za něho jeden čas získávali v náboženských šarvátkách přívrženci obou stran v boji o církve a v ní, národnostně získali jednu Češi, aby chvíli tahali pilku Němci. V celku však Přemysl Otakar I. zvelebil zemi, ale aby se vyhnul všem nesvárům, třenicím a šarvátkám, na to byl málo svatým. Však ho dějiny dosud obviňují z nepředloženého kroku v osidlování větších území živlem germánským. - Český král Přemysl Otakar, toho jména první, zemřel před 760 léty, 15.XII.1230 - v rodině pozvolna vymřajících Přemyslovců měli ten rok smutné Vánoce.

Kdo mohl v Rumburku tušit, že před 175 roky 15.XII.1815 narozený Josef Groh vyroste ve varhaníka a bude v rodišti ředitelem kůru? Nikdo. A úplně za běžnými představami v úvahách nad novorozenátkem byl úradek o tomto člověčkovi: bude skládat také polky, valčíky a jiné taneční kousky. Nikdo zaručeně ani nepředpokládal, že zemřel 27.V.1881. To jen mně se podařilo v jednom případě, snažice se o vtípné uvítání prvňáčka v rodině otázkou: a jakpak se těšíš do hrobu, náš Pepičku? -

Většina z nás určitě nezná Františka Lopotáře. Kto to vůbec byl? Učitel starého typu, který v mimoškolním čase oživoval muziku, neprodyšně okupovala jeho sdce. Organisoval sbory, vyučoval hře na klavír, byl vychovatelem u Kinských v Častolovicích, představeným školy, druhé školy, třetí školy a patrně i dalších škol, jak se předháněly ve snahách získat Lopotáře pro sebe všechny školy v kraji. Neb na všech cestách ho předcházela vynikající pověst muzikanta a - což bývalo rozhodující - také člověka. Dnes, 15.XII. je nepochybně vzpomínán v bývalých působistích - Týništi Orl., Hradci Králové, v Jesenicích, Častolovicích, v Náchodě a lázních Bělohradě, v Nové Pace - vezmu jed na pořádané akademie k jeho počtě, koncerty, neboť v současnosti není v Cechách času pro záležitosti nicotné - veškeré úsilí směřuje určitě k hodnotám, které stojí za nepředstíraný zájem jak jsem si jist.

Charakteristicky příkře odlišené jsou výsledky působení v Národním divadle od 15. XII. 1920 jmenovaného šéfa opery Otakara Ostrčila a jen o čtrnáct dní později povolovaného K.H.Hilara do režie činohry. Hovořilo a plným právem se hovořilo o "éře" Ostrčilově, jež vynikala seriosností, stála na pevném základě uměleckém a jako přínos byla zvažena co vzácný kov. Podle označení dřívějšího pracovníka v administraci první scény, byla osobnost šéfa opery, skladatele Otakara Ostrčila, vystavena nejméně útokům a nájezdům mezi všemi ostatními dosti ostře sledovanými šéfy. Absolutně všichni i sbor a hosté v opeře - se shodovali v jednom: Otakar Ostrčil byl gentleman!

První polagrograf na světě sestrojil český vědec, prof. Jaroslav Heyrovský. My ve tmách nevědomosti zdaleka ještě netušíme, o jak převratný čin se jednalo, ale zasvěcený svět si byl vědom již před třiceti léty jak úspěšně se tento objev projevil - zejména v práci analytiků - a prof. Heyrovského odměnil Nobelovou cenou. Většího ohlasu ve vlasti by možná dosáhl někdo menší, jak už to bývá, ale tím by se hodnota vědecky práce, oceněná poctou vědeckého světa nejvyšší, ani v nejmenším nezmenšila.

Mnozí si už dneska nepamätujeme, že v okupačních letech uvedlo Národní divadlo drama Dalibora C.Faltise, "Mraky na nebesích". Autor ji připsal a

zároveň oslavil vynálezce bleskosvodu, Patera Prokopa Diviše, který zemřel před 225 roky v Příměticích na Moravě.

Pětasedmdesátku oslavuje 21. XII. brněnská hudební pracovnice, dr. Theodora Straková, které se hudba stala životní náplní, třebaže studovala také germanistiku a historii. Však i ve vědách tak trochu souvisí všechno se vším, že ano?

Houslista, ale více vojenský kapelník nasvědčuje skladbám pochodů, které pocházejí od Františka Blechy (zemřel před 75 roky, 21.XII.1915). S vojenskou hudbou se dostal do Bulharska a potom na dva roky do Moskvy, odkud se vrátil do vlasti 1914 ale jen proto, aby zanedlouho skončil v rodné zemi.

Před necelými dvěma roky jsme zde vzpomínali narozenin arch. Gustava Schmoranze, druhého ředitele pražského Národního divadla. Tentokrát si zopakujeme protipól jeho života: zemřel před 60 roky, 21.XII.1930 v rodných Slatiňanech.

Fagotista Karel Blažek (zemřel před 50 roky 21.XII.1940) byl duše neklidná, nestálá. Po studiu v Praze pokračoval v něm v Bukurešti a potom hrál ve více významných komorních orchestrech a sdruženích po Evropě, na čas se přeplavil až do USA. V New Yorku také učil a jako pedagog pokračoval i v Záhřebu. Po návratu do Čech hrál v orchestru Národního divadla, měl v Praze obchod s hudebními nástroji a psal - mezi jiným - i koncert pro housle a jiný pro fagot. Byl považován za opravdového virtuosa svého nástroje.

Ještě nepozbyl významu odvážný krok několika našich malířů pokojů, kteří se v Cechách vydali na cestu uměním. Jedním z nejznámějších se stal Tomáš Hoffmann, který se společně s Wepsem provedl cyklus Josefa Mánesa "Život na panském sídle". Narodil se před 180 a skončil před 125 roky (22.XII.1810-1.XI.1865).

Málokterý hudebník se u nás okamžikem narození ocitl mezi osudovými póly života: stěstím a nepřízní. Oba jsou velice důležité i v životě neuměleckém. Kladem pro skladatele Fibicha byl přirozený vstup do národního kvasu, ačkoliv mnohem mladší velkých Dvořáka a Smetany - a přes jejich krásné postavení v srdcích národa, vystoupil k nim na příčky nejvyšší. Pocta skutečně závažná. Ale stála a možno říci že posice, jež by ho zajistila hmotně, se mu jakoby vyhýbala. Přes řadu kompozičních úspěchů zůstával odkázán na hodiny, jež dával jako soukromník i v posledních měsících života, kdy byl jmenován dramaturgem opery v Národním divadle. V této funkci také před 90 léty zemřel 15.X.1900. Vidíme, že letos je vzpomínáno obou Fibichových životních výročí, neb se narodil 22.XII.1850. Dosud v jeho díle zůstává nejpřitažlivější mezi všemi ostatními prvky - romantika.

Do staré kroniky bylo před 885 roky zapsáno k datu 23.XII.: v noci se ukázal na nebi straně západní mezi hvězdami tak světlý a jasný oheň, že kdyby na východ bylo nebyli by lidé za jiné měli, než že je to blesk sluneční. Vidný také dvě koule na nebi v způsobu blesku slunci podobné, ale barvy jeho duhové et cetera - výmluvný je dovětek etc - copak asi v sobě skrýval? Zdalí

Ženy vycházející z jednoho z Bejlingských 14-ti kostelů po nedělní mši. V minulém roce bylo v čínském hlavním městě postaveno osm nových kostelů.

Zapomenutá výročí...

událost nepřipomíná dnešní "vědecké" studium UFO, za kterými se ohlíží půlka světa? Bude-li kdy za devět století psáno, jak nás vzrušovaly neznámé objekty v povětrí?

Při minulém výročí staroměstského primátora Václava Krocína z Drahober je jsme těžce pocítili nedostatek obrázkové dokumentace, jež by doprovodila medaillonky o kašnu, kterou on dal zřídit před radnicí. Dnes, když si připomínáme jeho skon, před 385 roky, obrázek připojujeme. Tato renesanční krása nadále zaručuje jubilantovi popularitu, jež potvrzuje, dokud se naši lidé budou zabírat historií Prahy a jejími uměleckými poklady.

Sta let by se 29.XII. letos dožila švadlena Božena Němcová, která ale vystudovala hru na harfu a postoupila s ní až do orchestru České filharmonie. Odtud 1918 přešla do orchestru plzeňského divadla. Hrou na nebeský nástroj určitě předstihla "hru" na starou singrovku, neboť roku 1955 byla vyznamenána za vynikající práci.

V roce 1890, 30.XII. se narodil také malíř impresionistických krajin, František Myslivec. Pobyl několikrát na Jadranu, odkud dovážel pokaždé úctyhodnou sklizeň. Na kontě však má zapsáno více portretů předních brněnských osobností.

Na šachtě Kamná byl pan Teskadůlním na čtvrtém patře. Když nás tam jednoho dne 1952 dopravili asi třemi fúrami, ohmatával znalecky naše bicepsy od ramen k loktům a s uspokojením poslal mukly na svůj revír: s takovými svaly můžete na skálu, říkal bez ohledu, zda ohledával profesora, obchodního příručího, laboranta nebo studenta. Prostě zasahoval do života jedinců mu nepřátelských a zjevně mu dělalo dobře být "nad nimi". Někdy v polo padesátých let mu nějaký ničema zabil dceru - poté pan Teska vykazoval změny, jež patrně ani nechtěl utajit. Dokonce přestal říkat "drž se Boha, drž se Tesky, budeš se mít jenom hezky" - tak doprovázel "štedré" rozdávání vajglů kuřby lačným muklům. Vlivem okolností dosud nebylo určeno, zda štajgrovým otcem byl vlastivědný pracovník František Teska z Březových Hor, narozený před stoletím, 30.XII. 1890. Jako učitel a později školní inspektor od Dobříše po Příbram jevil značnou aktivitu ve světě hudby, což zase nebylo vidět na štajgrovi. Ten totiž neupínal svůj zájem ke krajské kultuře, historii a celkově duchovnímu a vlasteneckému povznesení spoluobčanů jako (snad) otec, jeho zájem upoutával pouze zájem o premie za rudu, rabovanou pro východní velepány holýma rukama muklů.

Tragická postava novodobých českých dějin: Jan Opletal. Dnešní generace, už druhá v pořadí, nezná pořádně tohoto hrdinného studenta, ač pro národ přinesl obět' nejvyšší, daleko převyšující oslavované politiky, kteří za vlasteneckou práci jsou předobře honorováni. On položil život za vlast. Jak k tomu došlo? dvacátého osmého října 1938 studenti v Praze demonstrovali o národním a státním svátku proti nacistické okupaci. Na nároží Zitné a ulice ve Smečkách do nich Němci zahájili palbu. Jan Opletal byl těžce zasažen a zraněním podlehl 11. listopadu. Jeho pohřeb o čtyři dny později se změnil v další a mohutnější, tentokrát celonárodní demonstraci odporu. Došlo k dalšímu zatýkání. Asi dva tisíce studentů a středo i vysokoškolských profesorů uvězněno, vysoké školy uzavřeny na příkaz z Berlína na neurčito - ve skutečnosti až do konce války v r. 1945. Student Jan Opletal hrdinnou smrtí zburcoval národ, co se nepodařilo Janu Palachovi o třicet let později, k spontánnímu odporu, se narodil před 75 roky, 31. XII. 1915. Jeho památce buď vzdána opravdová čest!

Zprávy...

PRETORIA - JIŽNÍ AFRIKA

Národní hnutí Inkatha naléhá na ukončení zahraničních sankcí proti Jižní Africe a žádá ostatní černošské opoziční skupiny, aby pomohly zastavit násilí. Inkatha, kterážto organizace je nejkonservativnějším ze všech národních hnutí, proti apartheidu vyzvala Africký národní kongres (ANC) a Všeafriický kongres, aby spojily své síly a vynasnažily se o rozmluvy s vládou na široce založené základně.

HOUSTON - TEXAS

(Pozn. red.: Orbitové vozidlo Columbia "udrzuje" bohužel nepříjemnou tradici, která se vyvinula v prvé polovině osmdesátých let, kdy "dědečkové byli" posláni do výslužby, ačkoliv mohli sloužit dalších 5 či 8 roků. Ovšem dožití se 65 let je, ve Spojených státech zločinem a v očích zelených nedočkavců, kteří většinou stojí před studnou poznání - pokud se k ní vůbec dostanou - sociální nemravností. Na toto téma zpívali velice pěkně písničky VW a přeče jen bylo to jejich stáří, které bylo jejich úspěchem a mládí, jejich politická koncepce, vyloženou katastrofou. A tak tomu bylo před sto lety a bude i za dalších sto let, pokud si lidstvo neuvědomí, že kdo je hlupákem ve dvacet bude hlupákem v osmdesáti, neudělá-li něco proti tomuto zákonu přírody, shodí se sebe lenost, bude zvědavým, bude se učit i ve věku osmdesáti let a budem mít ovšem to, co má jen velmi málo lidí a to jest rozum a zkušenost. Ti, kteří si myslí ve třiceti, čtyřiceti či padesáti, že všechno znají a že nic nového již nepřijde, strašně se mýlí. Zůstávají pozadu a potom ovšem štekají na "stařečky", kteří se stále učí většina lidí v ČSR se dostala do škol jen proto, že jejich táta byl proletářem, funkcionářem komunistické strany, fízlem, udavačem a donašečem.)

A tak sedm astronautů v Columbií muselo odčerpávat dostatečné množství kapaliny z ucpaného potrubí Columbia, aby zabránilo nucenému dřívějšímu návratu vozidla na zem. Ale předpověď špatného počasí v místech přistání hrozila ještě příkřeji zkrátit posláni vozidla, jehož délka letu byla původně proponována na 10 dní. Úkolem tohoto posláni bylo umístění astronomických přístrojů v orbitu. Pod vlivem událostí, trvajících již delší dobu, poradní výbor Bílého domu doporučuje, aby NASA hlavně nahradila svůj program založený na orbitových vozidlech, jako je Columbia, Atlantic, Challenger a Discovery, novou rodnou zatím nejmenovaných raket. Nový předseda Vědeckého výboru Domu zástupců se vyjádřil, že budou-li změny kterými se zabývá zvláštní skupina Bushovy administrace přijaty a uskutečněny, pak další podnik spojený s výzkumem blízkého vesmíru bude odložen až do příštího století. Zatím šestý a poslední let orbitového vozidla v tomto roce šťastně končil po devíti dnech astronomických pozorování se čtyřmi dalekohledy.

Mikoláš Aleš

*Šel malíř chudě do světa.
No - jak se dařívává
těm, které živi paleta
a skromná česká sláva?*

*Hrníčku - říkal, vař mi, vař,
peníze nejsou v mlíšku.
A kreslil dětem slabikář,
tu nejkrásnější knížku.*

*Tu oslík, slimák, strom a mrak,
jeleny kreslil, srnce.
Ty malé dával za šesták
a větší po korunce.*

*A tu je majka, pták a klec,
had, úly, čmelák, raci.
Být umělcem je hezká věc,
však, žel, se nevyplácí.*

*A přeče byl tak bohatý
jak nikdo v širém kraji.
Byl z těch, ač neměl dukáty,
kdo nejvíc rozdávají.*

*Můj Bože, měl-li jaký hřích,
odpusť mu, nic to není!
A dej, ať se má v nebesích
jako o posvěcení.*

Jaroslav Seifert

NEW YORK - N.Y.

Počet nezaměstnaných se zvýšil z říjnového čísla o 5.7% na 5.9% v listopadu, což naznačuje, že hospodářský pokles bude příkřejší než mnoho národohospodářů předpovídalo. FED reagoval dalším snížením úrokové míry na úrovni federálních fondů z dosavadních 7½ na 7¼%. V první třetině měsíce, asi kolem 10. listopadu, ceny akcií poklesly jakožto následek neutěšených zpráv o stoupající nezaměstnanosti. V těch dnech průmyslové Dow Jones ztratily 12.38 bodu a klesly na 2590.10. Dolar také klesl, ale obchod s dluhopisy se vzchopil v čele s vládními úpisy na 30 let, které získaly 1 a ¾ bodu. V zápětí na to ceny akcií se vzchopily, neboť byly drženy nad vodou zotavením se cen dluhopisů. Také průmyslové Dow Jones získaly 6.68 bodu a končily 10 t.m. na 2596.78. Dlouhodobé úpisy vládního pokladu stouply o 5/8 bodu. Ten den dolar i ceny oleje šly nahoru. (Pozn. red.: Tento "tobogan nevěstí nic dobrého, neboť" "pes běhá dokolečka a chce chytit svůj vlastní ocas, štěká na něj, ale ten před ním utíká"). Hned příští den, 12. t.m., ceny akcií dosáhly své rekordní výše v tomto měsíci. Příčinou byl obnovený zájem o převzetí, či "zmocnění" se velkých akciových společností, zpětné nákupy akcií bývalých vlastníků a naděje na uspořádání zmatku na Středním východě. Průmyslové Dow Jones se vyšplhaly o 36.14 bodu na 2622.28. Ovšem obchod s dluhopisy zůstal za svým dřívějším tempem a také cenné papíry vydané federálním pokladem lehce poklesly. (Pozn. red.: Ten pejsek může padnout vysílením, než dosáhne svého cíle).